

Unt, sit et om̄m̄l̄or̄ epelessus modite poribus, que
te pore nosapidunt, cumquat aut pori dem autem.
Totat̄em iduscipsunt ea earit, quasper̄o totat̄
odigend usamus dol̄or̄p̄os magnamet lam, occaeca
ect̄orem qui omnim idem voll̄ore placcab illaudi
corectae. Igenducimint eossitaqui officid que num
se cor renimil id eic totat̄emp̄os dellabor̄ae quunt
aut adis.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ

Κείμενα: Μαša Θgrizek
Εικονογράφηση: Slavica Danić

LIFE FOR EUROPEAN FOREST GENETIC MONITORING SYSTEM

REPUBLIC OF SLOVENIA
MINISTRY OF THE ENVIRONMENT
AND SPATIAL PLANNING

GOZDARSKI INŠTITUT SLOVENIJE
SLOVENIAN FORESTRY INSTITUTE

Το βιβλίο που κρατάς στα χέρια σου είναι μαγικό.
Αν ακολουθήσεις αυτά τα βήματα, θα ζωντανέψει!

1. Ψάξε για την εφαρμογή bigforest στο app ή στο play store

και άνοιξέ την.

2. Ψάξε και σάρωσε με τη συσκευή σου όλες τις σελίδες στο βιβλίο που περιλαμβάνει το λογότυπο bigforest. Σε περιμένει μια έκπληξη.

Απόλαυσε τους θησαυρούς που είναι κρυμμένοι στο δάσος!

Κυριακή,

Η ΠΙΟ ΤΕΛΕΙΑ ΜΕΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ!!!

Το σχολείο επιτέλους τελείωσε! Δεν μπορούσα να περιμένω! ☀️

Όταν έξω έχει λιακάδα, νιώθω ότι η τάξη είναι φυλακή.

Μάλλον, για να είμαι ειλικρινής, καμιά φορά νιώθω έτσι, ακόμη και όταν ο καιρός δεν είναι τόσο καλός. Θέλω να βγω έξω, να πάρω λίγο αέρα, να χωθώ κάτω από τα δέντρα! Απ' ό,τι φαίνεται, η ευχή μου βγήκε αληθινή 😊.

Ο μπαμπάς με έφερε στην καλύβα της γιαγιάς Φράνια που είναι μέσα στο δάσος, για να περάσω τις καλοκαιρινές μου διακοπές. Η γιαγιά δεν με ρωτάει ποτέ για το σχολείο. Δόξα τω Θεώ! Λέει ότι η ζωή είναι το καλύτερο σχολείο. Ναι, αν είχα ζωή! Αφού πρέπει να ασχολούμαι με το διάβασμα όλη μέρα. Της αρέσει να μου κάνει πλάκα: Ποιο δημιουργήθηκε πρώτο; Το βιβλίο ή το δέντρο; Να το πει αυτό στην καθηγήτρια των αγγλικών μου, που είναι πεπεισμένη ότι όλη η σοφία του κόσμου βρίσκεται στα βιβλία.

Στο τέλος της σχολικής χρονιάς, η γιαγιά μου δίνει πάντα ένα τέλειο δώρο. Φέτος, μου έδωσε αυτό το σημειωματάριο και έγραψε πάνω ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΠΟ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ με τον παλιακό γραφικό της χαρακτήρα. Θα το χρησιμοποιήσω για να καταγράψω όλα όσα θα ζήσω αυτό το καλοκαίρι στο δάσος.

Η γιαγιά έφτιαξε μόνη της το ημερολόγιο. Κάτω από το τραπέζι της κουζίνας έχει ένα μεγάλο καλάθι ανακύκλωσης χαρτιού. Κρατάει πάντα τις σελίδες που μένουν κενές στα τετράδια ασκήσεών μου. Μερικές σελίδες του ημερολογίου έχουν ήδη κιτρινίσει από το χρόνο, γιατί είναι από τα παλιά τετράδια ασκήσεων του μπαμπά μου. Χαχαχα, φαίνεται ότι και του μπαμπά του άρεσε να σχεδιάζει αστεία ανθρωπάκια κατά τη διάρκεια του μαθήματος.

Μου αρέσει ιδιαίτερα να σχεδιάζω τους μικρούς φίλους μου:

Τα τετράδια ασκήσεών μου είναι γεμάτα μ' αυτούς.

Οι καθηγητές μου με πειράζουν συνέχεια γι' αυτό. Εκτός από τον καθηγητή βιολογίας, που λατρεύει τη φύση και πηδάει από τη χαρά του που υπάρχει κάποιος που ενδιαφέρεται ακόμη για τα δέντρα. Οι ανόητοι συμμαθητές μου συνέχεια χαζεύουν τα τηλέφωνα και τους υπολογιστές τους. Δεν βγαίνουν ποτέ από το δωμάτιό τους. Και δεν ξέρουν τίποτα για τα δέντρα! Οι περισσότεροι από αυτούς δεν ξέρουν καν ότι ο ΚΑΡΠΟΣ ΟΞΙΑΣ φυτρώνει στην ΟΞΙΑ και το ΒΕΛΑΝΙΔΙ στη ΒΕΛΑΝΙΔΙΑ. Δεν είναι απίστευτο; Για να πούμε την αλήθεια, κι εγώ θα ήξερα πολύ λιγότερα για το δάσος αν δεν επισκεπτόμουν τη γιαγιά στο δάσος από τότε που ήμουν μικρή. Αλλά και πάλι, θα μπορούσαν τουλάχιστον να φάξουν φωτογραφίες στο ίντερνετ, αν δεν βαριόντουσαν υπερβολικά να πάνε οι ίδιοι στο δάσος.

ΦΙΛΟΙ Η ΕΧΘΡΟΙ;

Αμέσως μόλις έφαγα το πρωινό μου, πήγα στην οδό Βελανιδιάς 7 να επισκεφτώ τον Καρπούλη, τον Βελανιδάκη, την Κερ και την Άσι, τον Πεύκο και την Ελάτη, και τους άλλους κατοίκους της πολυκατοικίας. Έχω να τους δω πολύ καιρό και μου έχουν λείψει απίστευτα. Αλλά όταν έφτασα εκεί με περίμενε μια έκπληξη. Έπαθα σοκ! Είχαμε όλοι αποχαιρετιστεί σαν φίλοι, αλλά τώρα δεν μιλιούνται καν! Δεν μπορούσα να καταλάβω τι είχε συμβεί. Έτσι, προσπάθησα να βάλω σε σειρά τις διάφορες ιστορίες για να βρω τη λύση του μυστηρίου.

Από πού να πρωτοξεκινήσω; Ο Καρπούλης και ο Βελανιδάκης μάλωσαν πολύ με τον Πεύκο και την Ελάτη. Και ο λόγος; Οι δύο τελευταίοι είναι φυλλοβόλα ενώ οι δύο πρώτοι κωνοφόρα δέντρα. Μα φυσικά! Αυτό είναι πασίγνωστο! Τι παίζει μ' αυτό; Ο Βελανιδάκης και ο Πεύκος είναι τώρα πρωτάκια στο σχολείο του δάσους. Στη δεντρολογία έμαθαν τις διαφορές μεταξύ φυλλοβόλων και κωνοφόρων δέντρων. Δεν ξέρω τι ακριβώς τους είπε η δασκάλα τους, η Χου-Χου, η κουκουβάγια, αλλά σίγουρα δεν τους είπε αυτό που λένε ο Πεύκος και ο Βελανιδάκης.

ΑΥΤΗ Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΡΑΒΗΧΤΗΚΕ ΣΤΙΣ
ΠΕΡΣΙΝΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ. ΤΟΤΕ ΗΜΑΣΤΑΝ ΟΛΟΙ
ΚΟΛΛΗΤΟΙ ΠΑ ΠΑΝΤΑ! ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ ΟΛΟΙ
ΟΡΚΙΣΜΕΝΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΠΑ ΠΑΝΤΑ! ΤΙ ΒΛΑΚΕΙΑ!

Παρασκευή,

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΧΡΗΣΤΟΣ;

Ο Πεύκος λέει ότι τα φυλλοβόλα δέντρα είναι κορυφή και τα κωνοφόρα δέντρα για τα μπάζα. Πειράζει τον Βελανιδάκη λέγοντάς του ότι τα κωνοφόρα δέντρα είναι πολύ μεγαλύτερα από τα φυλλοβόλα δέντρα και περηφανεύεται ότι τα κωνοφόρα έχουν όμορφο φύλλωμα ακόμη και το χειμώνα, ενώ τα φύλλα των φυλλοβόλων πέφτουν το φθινόπωρο μέχρι που μένουν τελείως φαλακρά. Αλλά ο Βελανιδάκης μπορεί σίγουρα να υπερασπιστεί τον εαυτό του. Λέει ότι τα γυμνά φυλλοβόλα δέντρα είναι πιο ανθεκτικά από τα κωνοφόρα, επειδή δεν μπορούν να πάθουν ζημιά από το χιόνι και τον πάγο. Άλλωστε, βγάζουν νέα φύλλα κάθε άνοιξη και δεν κουβαλούν πάντα τις ίδιες βρομερές βελόνες. Χμμμ, ποιος από τους δύο έχει δίκιο; Ρώτησα τη γιαγιά μου.

Στην αρχή, απλώς κούνησε με απογοήτευση το κεφάλι της, έκπληκτη που τα πλάσματα του δάσους κουβαλάνε τα ίδια μυαλά με τους ανθρώπους. Αντί να χαρούν τη διαφορετικότητά τους, συγκρίνουν συνεχώς τον εαυτό τους με τους άλλους και ανταγωνίζονται. Σύντομα, όμως, ηρέμησε. Λέει ότι ο Καρπούλης και ο Βελανιδάκης είναι ακόμη μικρά παιδιά και ότι έχουν το δικαίωμα να φέρονται παιδιάστικα. Μετά μου είπε μερικά ενδιαφέροντα πράγματα σχετικά με τα κωνοφόρα και τα φυλλοβόλα δέντρα. Θα τα σημειώσω εδώ αμέσως, για να μην τα ξεχάσω.

$$\frac{2x-5}{3} = 5 + \frac{1-3x}{2} \quad x = ???$$

ΚΩΝΟΦΟΡΑ ΔΕΝΤΡΑ

- εμφανίστηκαν για πρώτη φορά πριν από περίπου 300 εκατομμύρια χρόνια
- το χειμώνα, οι βελόνες περιέχουν μια αντιψυκτική ουσία
- η επιφάνεια των βελονών καλύπτεται από ένα παχύ στρώμα κεριού
- η ερυθρελάτη, το πεύκο και το έλατο αλλάζουν τις βελόνες τους (αλλά όχι όλες μαζί!)
- το χειμώνα, το αγριόπευκο χάνει όλες τις βελόνες του

ΦΥΛΛΟΒΟΛΑ ΔΕΝΤΡΑ

- εμφανίστηκαν για πρώτη φορά πριν από περίπου 100 εκατομμύρια χρόνια
- το φθινόπωρο, τα φύλλα τους γίνονται κίτρινα, καφέ και κόκκινα και μετά πέφτουν
- κάθε άνοιξη, ένα και μόνο δέντρο φτιάχνει πολλές εκατοντάδες χιλιάδες φύλλα
- το σχήμα των κορμών και των κλαδιών είναι τέτοιο για να μειώνει τις ριπές του ανέμου

νέα λέξη: ΑΕΙΘΑΛΗΣ

= Αυτός που δε ρίχνει τα φύλλα το χειμώνα
(ΟΠΩΣ ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΚΩΝΟΦΟΡΑ ΔΕΝΤΡΑ)

Κυριακή,

ΜΥΡΜΗΓΚΙΑ ΚΑΙ ΑΓΕΛΑΔΕΣ

Χθες με πήρε ο ύπνος, και έτσι δεν μπόρεσα να καταλάβω ποιος καβγάδιζε στην πολυκατοικία της οδού Βελανιδιάς. Ακόμη και ο Τάρης, ο επιστάτης, και τα μυρμήγκια στο ισόγειο μαλώνουν συνεχώς. Και για όλα φταίνε οι αγελάδες, λάθος, οι ψείρες, γιατί υποτίθεται ότι λέρωσαν την είσοδο της πολυκατοικίας. Τουλάχιστον έτσι λέει ο Τάρης. Ουφ, είναι περίπλοκο... Ας ξεκινήσω από την αρχή.

Την άνοιξη, οι ψείρες των φύλλων αποικούν την κορυφή της παλιάς βελανιδιάς και πίνουν γλυκό νέκταρ από τις φλέβες των φύλλων. Αυτά που δεν μπορούν να χωνέψουν τα αποβάλλουν από την άλλη πλευρά. Έτσι, πέφτει κολλώδης βροχή στον κορμό και τα κλαδιά, καθώς και στο έδαφος κάτω από το δέντρο, κάτι που κάνει τον επιστάτη Τάρη έξαλλο. Και τι σχέση έχουν τα μυρμήγκια με όλα αυτά; Τα μυρμήγκια προστατεύουν τις ψείρες από τις πασχαλίτσες και τους άλλους θηρευτές που ευχαρίστως θα τα έτρωγαν. Για ποιο λόγο; Η γιαγιά μου είπε ότι στα μυρμήγκια αρέσει το γλυκό νέκταρ και ότι το πίνουν κατευθείαν από τον πισινό των ψειρών. ΜΠΛΙΑΧ! Η γιαγιά είπε ότι τα μυρμήγκια κάνουν στις ψείρες περίπου ό,τι κάνουμε εμείς στις αγελάδες. «Γαργαλάνε» τις ψείρες με τα πόδια τους, κάτι που τους κάνει να «κατουράνε».

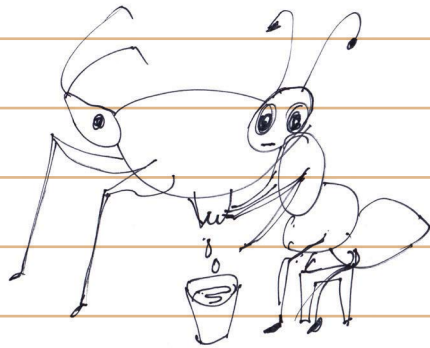
ΘΕΕ ΜΟΥ.

Είμαι τόσο χαρούμενη που δεν είμαι μυρμήγκι. Πρέπει να είναι απαίσιο να πίνεις τα ούρα των άλλων ζώων. Δεν θα μπορούσα ποτέ να το κάνω αυτό! Ωστόσο, η γιαγιά με πείραξε λέγοντας ότι το έκανα σήμερα το πρωί, αλείφοντας κάτι στο ψωμί μου.

Πι;;;!!!

Μόλις σήμερα έμαθα ότι οι μέλισσες ρουφούν επίσης νέκταρ και το παίρνουν στην κυψέλη, όπου το φτύνουν ξανά και το επεξεργάζονται για να φτιάξουν σκούρο δασόμελο. Και μετά λένε ότι το φαγητό που σερβίρουν τα φαστφουντάδικα είναι ανθυγιεινό. Η γιαγιά γέλασε και μου είπε να μην τα παίρνω όλα τόσο τοις μετρητοίς. Προσπάθησε να με πείσει ότι το δασόμελο είναι στην πραγματικότητα πολύ υγιεινό. Παρόλα αυτά, νομίζω ότι δεν θα το ξαναφάω για λίγο καιρό.

HiHiHi

Δευτέρα,

ΤΟ ΙΝΤΕΡΝΕΤ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ

Ο επιστάτης Τάρης τα 'παιξε τελείως με τις ψείρες. Και τώρα προσπαθεί να τις τιμωρήσει αποσυνδέοντας το ίντερνετ για τους κατοίκους ολόκληρης της πολυκατοικίας. Έχουν χάσει κυριολεκτικά κάθε επαφή με την επικαιρότητα. Δεν μπορούν να του αλλάξουν γνώμη, παρά το γεγονός ότι τον ικετεύουν και του λένε ότι τους θέτει σε κίνδυνο, διότι έτσι δεν θα ενημερωθούν εγκαίρως για πιθανούς κινδύνους. Ούτε εγώ αλλά ούτε και η γιαγιά έχουμε WiFi στην καλύβα, αλλά δεν μου λείπει καθόλου. Εντάξει, θα ήταν ωραία να κουβέντιαζα με τον Σάιμον καμιά φορά. Αυτός ήταν που μου είχε εξηγήσει ότι υπάρχει κάποιο είδος ίντερνετ στο δάσος. Οι επιστήμονες το ονομάζουν «πανδάσιο ιστό». Οι λεπτές ίνες των μανιταριών που είναι απλωμένες στο έδαφος λειτουργούν όπως οι οπτικές ίνες του ίντερνετ. Μέσα από αυτές, τα δέντρα ενημερώνουν το ένα το άλλο σχετικά με τα νέα, τους κινδύνους, τις απειλές και τους γείτονες. Πόσο τέλειο!

ΥΦΕΣ = ΜΑΛΑΚΑ, ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΣΩΛΗΝΩΤΑ ΝΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΜΥΚΗΤΕΣ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ

ΝΑ ΜΗΝ ΤΟ ΞΕΧΑΣΩ!!!

- η πυκνή πλέξη υφών των μανιταριών ονομάζεται μυκήλιο
- σε ένα κουταλάκι χώματος από το έδαφος του δάσους υπάρχουν πολλά μέτρα υφών.
- το μυκήλιο μπορεί να είναι έως και 500 χρονών

Χθες το βράδυ σκεφτόμουν την εκδίκηση του επιστάτη Τάρη, που έκλεισε τις βαλβίδες λόγω του καβγά του με τα μυρμήγκια. Αυτό δεν είναι καθόλου σωστό, γιατί τα γειτονικά δέντρα δεν δίνουν μόνο πληροφορίες μέσω της πλέξης των μανιταριών, αλλά και τροφή. Δίπλα στην πολυκατοικία της οδού Βελανιδιάς 8, υπάρχει μια πολύ παλιά βελανιδιά στο νούμερο 8, η οποία ξεραίνεται. Η πελώρια βελανιδιά, εκεί όπου ζουν οι φίλοι μου, της παρέχει την τροφή που χρειάζεται για να μην πεθάνει. Και εγώ πηγαίνω καμιά φορά σούπα της μαμάς στη γειτόνισσά μας που ζει μόνη. Και έπειτα, όταν γίνεται καλά, μας ευχαριστεί φέρνοντάς μας ένα βάζο σπιτική μαρμελάδα.

Νομίζω ότι είναι πραγματικά υπέροχο που τα δέντρα βοηθούν το ένα το άλλο. Και είναι τελείως χαζό που ο Καρπούλης και ο Βελανιδάκης μαλώνουν με τον Πεύκο και την Ελάτη. Και ο επιστάτης Τάρης με τα μυρμήγκια. Δεν έχω ιδέα τι να κάνω για να τα ξαναβρούν. Σκέφτομαι να επισκεφτώ τον Σάιμον σύντομα. Ίσως μπορέσουμε να σκεφτούμε κάτι μαζί. Γι' αυτό, άλλωστε, είναι οι φίλοι!

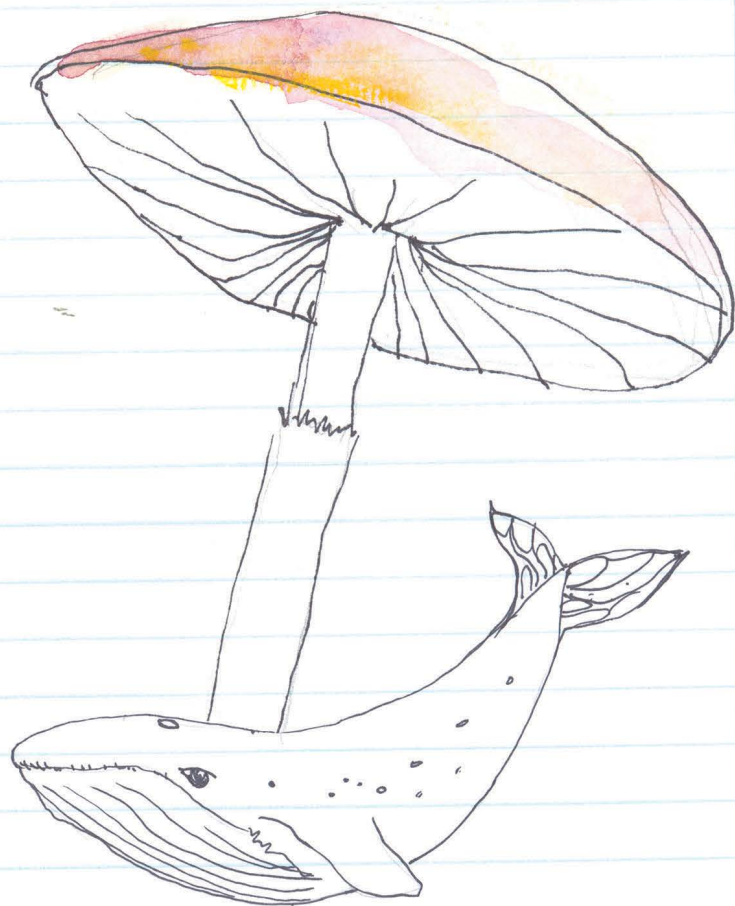

Τρίτη, ΤΑ ΛΕΦΤΑ ΤΩΝ ΔΕΝΤΡΩΝ

Εξαιτίας των χαζοκαβγάδων δεν είμαι ο εαυτός μου τελευταία. Η γιαγιά μου είπε να ηρεμήσω, επειδή ο Τάρης θα ανοίξει τη βαλβίδα όταν πεινάσει. Κι αν με ρωτάτε, αυτό θα συμβεί μάλλον σύντομα, χεχε. Και έχει και πολύ μεγάλη οικογένεια. Ξέχασα τελείως ότι τα μανιτάρια δεν μπορούν να κάνουν φωτοσύνθεση, έτσι δεν μπορούν να παράγουν τροφή μόνα τους. Η γιαγιά αστειεύεται ότι δεν έχουν το δικό τους κήπο, αλλά πρέπει να αγοράζουν όλη την τροφή τους από το μαγαζί. Και πώς πληρώνουν τα δέντρα;

Η γιαγιά λέει ότι ανταποδίδουν τη χάρη βοηθώντας τα να αντλήσουν πολύτιμο άζωτο και φώσφορο από το έδαφος. Επίσης, εκτός από αυτό, φιλτράρουν τα βλαβερά βαρέα μέταλλα και λειτουργούν σαν κάποιο είδος υγειονομικής υπηρεσίας, διώχνοντας τα βακτήρια και τα «κακά» μανιτάρια. Πόσο τέλειο! Μπορώ να καταλάβω τώρα ότι ο Τάρης δεν είναι μόνο επιστάτης, αλλά και υπεύθυνος υγείας και τεχνικός υπολογιστών, έτσι αυτός και η οικογένειά του πραγματικά αξίζουν μια γλυκιά ανταμοιβή. Μάλλον γι' αυτό έχει τόσο στρόγγυλη κοιλιά, χεχε.

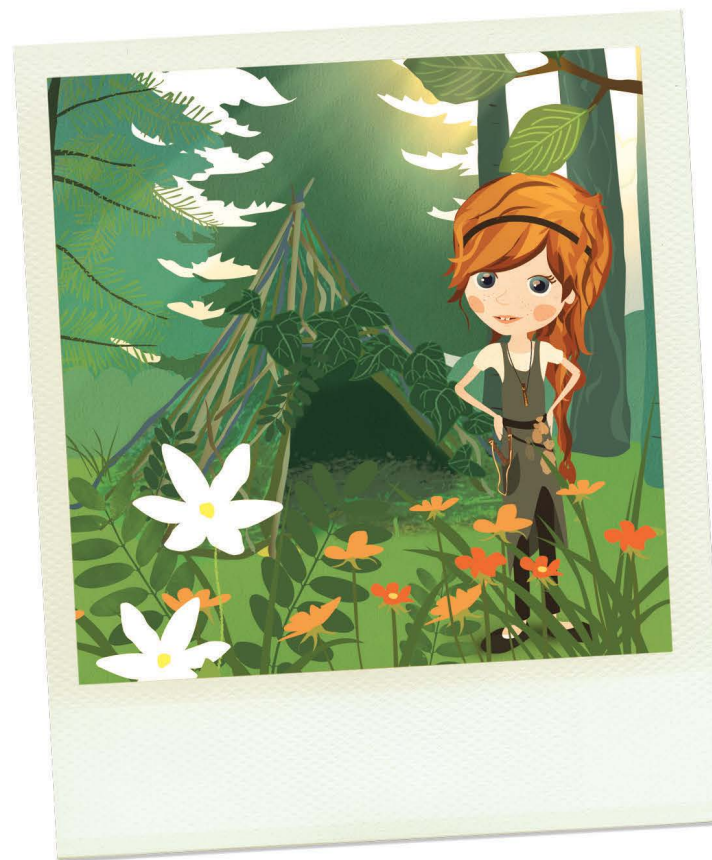
Τετάρτη: ΜΑΝΙΤΑΡΙ Η' ΦΑΛΛΑΙΝΑ;

Έχω τον καλύτερο γρίφο για τον Σάιμον! Τρελαίνεται για τέτοια πράγματα. Είναι ο εξής: Ποια είναι τα μεγαλύτερα ΠΛΑΣΜΑΤΑ στον κόσμο; Ήδη τον βλέπω να λέει με σιγουριά ΜΠΛΕ ΦΑΛΛΑΙΝΕΣ. Αλλά η σωστή απάντηση είναι ΜΥΚΗΤΕΣ! Ο μεγαλύτερος απ' όλους μπορεί να μεγαλώσει τόσο που να πιάνει πολλά τετραγωνικά χιλιόμετρα, ενώ ζουν περισσότερα από ΧΙΛΙΑ χρόνια. Ασύλληπτο!

Παρασκευή, ΕΝΑ ΔΩΜΑΤΙΟ ΑΠΟ ΚΛΑΔΙΑ

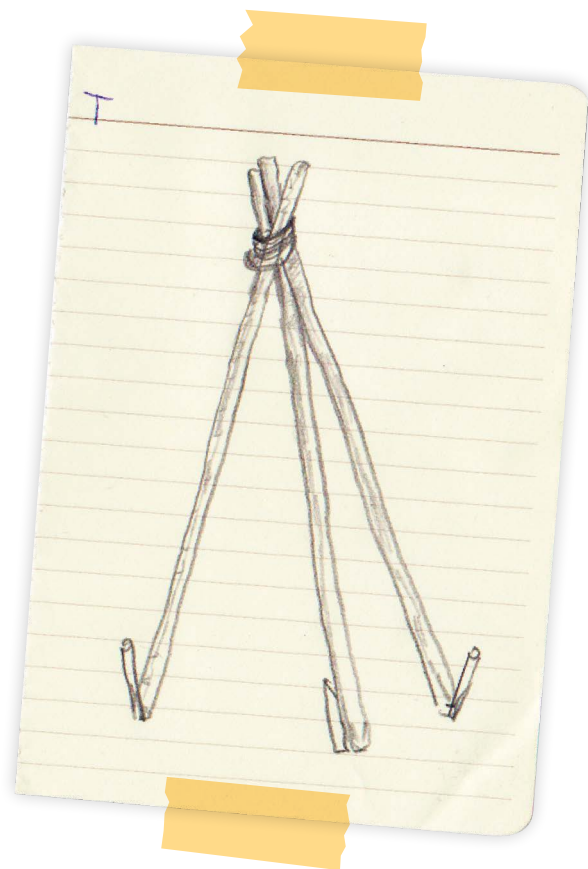
Εδώ και μερικές μέρες δεν είχα χρόνο να γράψω στο ημερολόγιο του δάσους, γιατί ήμουν πολύ απασχολημένη! Η γιαγιά με άφησε να φτιάξω μια σκηνή από κλαδιά μπροστά από την καλύβα. Όταν επισκέφτηκα τον Σάιμον, βρήκαμε ένα σχέδιο στο ίντερνετ. Και την επόμενη μέρα πιάσαμε δουλειά. Η σκηνή είναι εκπληκτική! Ειλικρινά πιστεύω ότι θα μπορούσαμε να κερδίσουμε σε σχεδόν οποιονδήποτε προσκοπικό διαγωνισμό. Και επιτέλους έχω το δικό μου χώρο και την ησυχία μου! Εντάξει, εξακολουθώ να κοιμάμαι στην καλύβα της γιαγιάς μου, αλλά διαβάζω, ζωγραφίζω και γράφω στο ημερολόγιό μου στη σκηνή. Εκεί φυλάω επίσης τον εξοπλισμό εξερεύνησής μου. Αυτός έχει μεγάλη αξία!

♡
Είμαι τόσο περήφανη για τη σκηνή μου! Τράβηξα μια φωτογραφία με την Polaroid μου, Την έχω πάντα μαζί μου!!

ΣΧΕΔΙΟ ΠΑ ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΚΛΑΔΙΑ

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΠΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ

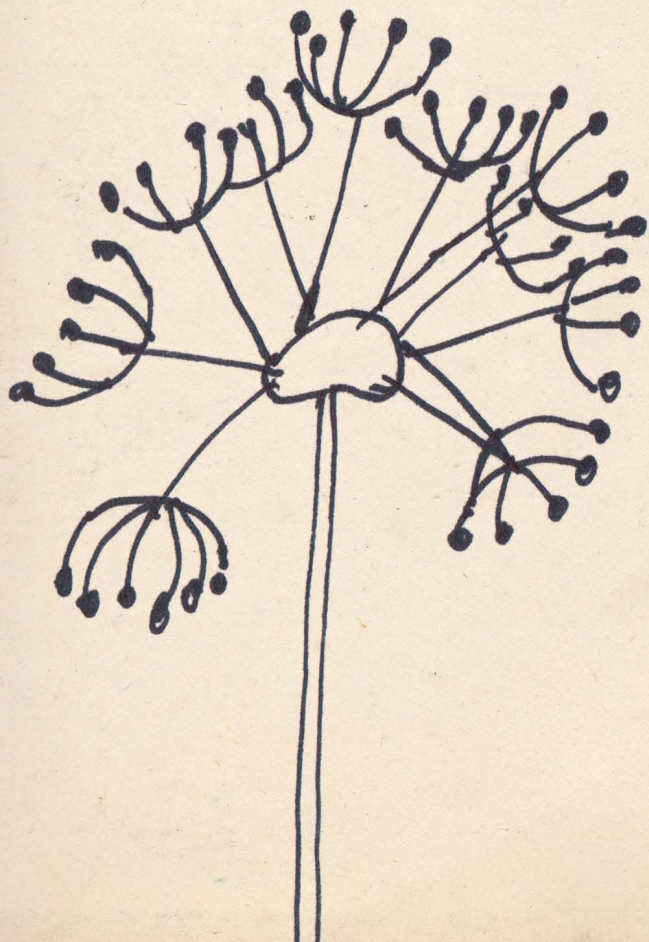
ΕΧΩ:

- ΦΑΚΟ
- ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ (POLAROID)
- ΚΙΑΛΙΑ
- ΠΥΞΙΔΑ
- ΕΝΑ ΚΟΜΜΑΤΙ ΣΧΟΙΝΙ
- ΥΦΑΣΜΑΤΙΝΑ ΠΟΥΓΚΙΑ
- ΣΦΕΝΤΟΝΑ
- ΜΕΓΕΘΥΝΤΙΚΟ ΦΑΚΟ
- ΥΠΝΟΣΑΚΟ
- ΣΟΥΠΑΔΑΚΙ
- ΠΛΑΣΤΙΚΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ ΝΕΡΟ
- ΦΑΓΗΤΟΔΟΧΕΙΟ, ΠΗΡΟΥΝΙ, ΚΟΥΤΑΛΙ
- ΤΣΙΜΠΙΔΑΚΙ
- ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΤΣΙΜΠΟΥΡΙΑ (ΜΑΚΡΥΜΑΝΙΚΑ ΡΟΥΧΑ, ΚΑΠΕΛΟ ΚΑΙ ΣΠΡΕΙ ΠΑ ΤΑ ΕΝΤΟΜΑ)

ΜΟΥ ΛΕΠΟΥΝ:

- ΧΑΡΤΗΣ
- ΜΠΟΤΕΣ
- ΜΠΟΥΦΑΝ

Εβδομάδα 3
ΤΩΝ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΩΝ ΔΙΑΚΟΠΩΝ

Σάββατο, ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΕΣ

Στο σπίτι, πρέπει να μοιράζομαι το δωμάτιό μου με τη μικρή μου αδελφή, την Τινκάρρα. Σύντομα θα κλείσω τα 12, ενώ αυτή είναι μόνο 3. Πάντα μουτζουρώνει τα σχολικά μου βιβλία και με ενοχλεί όταν μιλάω με τον Σάιμον στο ίντερνετ. Θα πρέπει να κρύψω αυτό το ημερολόγιο πολύ καλά, για να μην το καταστρέψει. Ήθελα να ΄ξερα ποιος σκέφτηκε τους μικρούς αδελφούς και τις μικρές αδελφές! Ο μπαμπάς μου έχει υποσχεθεί ότι θα μου εξασφαλίσει ένα δικό μου χώρο στο γραφείο του αλλά κι εκεί είναι τίγκα στα βιβλία και στα χαρτιά. Τέλος πάντων, τουλάχιστον στο δάσος έχω την ησυχία μου.

Τώρα ο Σάιμον θα αποκτήσει κι αυτός έναν μικρό αδελφό ή μία μικρή αδελφή. Αυτό μου είπε η μαμά του την τελευταία φορά, ενώ χάιδευε την τεράστια κοιλιά της. Πόσο σαχλό! Και τι γίνεται με τα δέντρα; Πόσα «παιδιά» μπορούν να αποκτήσουν; Θα πρέπει να ρωτήσω τη γιαγιά. Πρώτα, όμως, πρέπει να δημιουργήσω έναν μυστικό κωδικό εισόδου στη σκηνή. Έναν κωδικό που δεν θα μπορούν να βρουν τα μωρά. Κάτι που θα καταλαβαίνουν μόνο όσοι λατρεύουν τις περιπέτειες στο δάσος.

ΜΥΣΤΙΚΟΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ:
ΚΑΜΒΙΟ

Κυριακή, ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ ΔΕΝΤΡΩΝ

Σήμερα, η Χου-Χου η κουκουβάγια μου μίλησε αναλυτικά για τα παιδιά των δέντρων. Αν και, για να είμαι ειλικρινής, δεν τα κατάλαβα όλα. Είναι πολύ περίπλοκο. Θα γράψω μόνο πώς γίνεται με τη βελανιδιά και την οξιά, αφού γνωρίζω τον Καρπούλη και τον Βελανιδάκη και μπορώ να το φανταστώ καλύτερα.

Η μαμά μου με έκανε στα 25 και την Τινκάρα στα 34. Είναι πολύ συνηθισμένο οι γυναίκες να κάνουν παιδιά στην ηλικία των 30. Βέβαια, η μητέρα του Καρπούλη, η Οξιά, ήταν 100 χρονών όταν πέταξε τον Καρπούλη και τα αδέρφια του από την πυκνή κορυφή της το φθινόπωρο. ΘΕΕ ΜΟΥ, μια μαμά 100 χρονών! Αλλά επειδή οι οξιές ζουν περισσότερο από 300 χρόνια, στην πραγματικότητα δεν ήταν και τόσο μεγάλη.

Και δεν είναι μόνο αυτό! Η οξιά και η βελανιδιά μπορούν να κάνουν «μωρά», δηλαδή καρπούς οξιάς και βελανιδιά, κάθε λίγα χρόνια. Η οξιά κατά μέσο όρο κάθε πέντε χρόνια, ενώ η βελανιδιά κάθε δύο έως τρία χρόνια. Κάθε οξιά ή βελανιδιά μπορεί να κάνει περισσότερους από 10.000 Καρπούληδες και Βελανιδάκηδες το χρόνο. Και για τους ανθρώπους είναι σπουδαία νέα όταν κάποιος κάνει τρίδυμα... Σε ολόκληρη τη ζωή του δέντρου αυτό σημαίνει περισσότερα από ένα εκατομμύριο «μωρά»! Αυτό σημαίνει ότι ο Καρπούλης και ο Βελανιδάκης ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑΝ να έχουν περισσότερα από ένα ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟ αδέρφια. Δεν το χωράει ο νους μου! Κι εγώ παραπονιέμαι για ΜΙΑ μικρή αδελφή.

Δευτέρα,

Ο ΑΝΕΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΛΙΣΣΕΣ

Όταν έλεγα στη γιαγιά για τα μωρά των δέντρων, είπε ότι πρέπει να μιλήσουμε για τα πουλιά και τις μέλισσες. Αρχίσα να γελάω και της είπα ότι ξέρω πώς γίνονται τα μωρά! Πραγματικά δεν χρειαζόταν να μου πει για τους πελαργούς! Όμως, η γιαγιά μου μίλησε πραγματικά για τις μέλισσες και τον άνεμο! Πριν μεγαλώσουν τα μωρά στην οξιά ή στη βελανιδιά, τα δένδρα αυτά πρέπει να ανθίσουν και να επικονιαστούν. Ενώ η οξιά και η βελανιδιά χρειάζονται τη βοήθεια του ανέμου για να το κάνουν αυτό, κάποια άλλα δέντρα χρειάζονται τη βοήθεια των μελισσών.

Χμμ, αυτό είναι λίγο περίπλοκο.

Θα σχεδιάσω έναν νοητό χάρτη, για να μπορώ να το θυμάμαι καλύτερα:

Λοιπόν, τα δέντρα χωρίζονται σε:

ΜΟΝΟΙΚΑ ΔΕΝΤΡΑ – τα αρσενικά και τα θηλυκά λουλούδια βρίσκονται στο ίδιο δέντρο

ΔΙΟΙΚΑ ΔΕΝΤΡΑ – τα αρσενικά και τα θηλυκά λουλούδια βρίσκονται σε διαφορετικά δέντρα

Μπορούν επίσης να χωριστούν σε:

ΔΕΝΤΡΑ ΠΟΥ ΕΠΙΚΟΝΙΑΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΕΜΟ – η επικονίαση γίνεται με τη βοήθεια του ανέμου

ΔΕΝΤΡΑ ΠΟΥ ΕΠΙΚΟΝΙΑΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΕΝΤΟΜΑ – η επικονίαση γίνεται με τη βοήθεια των εντόμων, ειδικά των βομβίνων και των μελισσών

Τρίτη,
ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΙ

Φαντάζομαι ότι σε μερικά δέντρα οι άνδρες και οι γυναίκες ζουν στο ίδιο σπίτι, ενώ σε άλλα οι γυναίκες ζουν σε ένα σπίτι και οι άνδρες σε άλλο. Και οι ερωτευμένοι δεν επισκέπτονται ο ένας τον άλλο με ποδήλατα και αυτοκίνητα όπως εμείς, αλλά πάνω στα φτερά του ανέμου ή των εντόμων. Πόσο τέλειο! Και μετά, με το χρόνο, έρχονται τα μωρά. Ε, κάπως έτσι γίνεται και με τους ανθρώπους, χεχε.

Η γιαγιά μου εξήγησε ότι το καλύτερο είναι τα δέντρα που είναι ερωτευμένα μεταξύ τους να έχουν όσο το δυνατόν περισσότερες ΓΕΝΕΤΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ. Ή, για να το πω πιο απλά: είναι καλύτερα αν δεν σχετίζονται στενά μεταξύ τους.

Θα κάνω ένα σχέδιο για το τι συμβαίνει με κάθε δέντρο. Στα δέντρα του δάσους, κυριαρχούν τα μόνοικα δέντρα και τα δέντρα που επικονιάζονται από τον άνεμο. Λογικό, δεν υπάρχουν και τόσες πολλές μέλισσες στο δάσος.

ΟΞΙΑ - μόνοικο, επικονιάζεται από τον άνεμο

ΣΗΜΥΔΑ - μόνοικο, επικονιάζεται από τον άνεμο

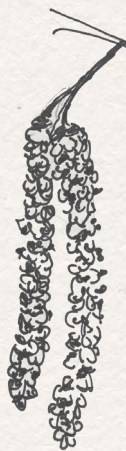
ΕΛΑΤΟ - μόνοικο, επικονιάζεται από τον άνεμο

ΑΓΡΙΟΚΕΡΑΣΙΑ - μόνοικο, επικονιάζεται από τα έντομα

ΣΦΕΝΔΑΜΟΣ - μόνοικο, επικονιάζεται από τα έντομα

Και έμαθα ακόμη περισσότερα ενδιαφέροντα πράγματα σήμερα. Η Σβέλτη, η σκιουρίνα, μου είπε ότι από τη φουντουκιά τρως τα φουντούκια, τα οποία πραγματικά λατρεύει. Οι άνθρωποι μπορούν επίσης να φτιάξουν ένα πεντανόστιμο και ΠΟΛΥ ΥΠΕΙΝΟ γεύμα από ίουλους. Στην αρχή ήμουν σίγουρη ότι απλώς με δουλεύει, αλλά η γιαγιά μου είπε ότι είναι αλήθεια. Και μάλιστα μου έδωσε τη συνταγή.

ΙΟΥΛΟΙ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΑΣ ΜΕ ΕΠΙΚΑΛΥΨΗ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ

- Διαλέξτε τρυφερούς ίουλους φουντουκιάς.
- Βουτήξτε κάθε (ωμό) ίουλο σε λιωμένη σοκολάτα.
- Απλώστε τους ίουλους που έχετε καλύψει με σοκολάτα σε λαδόκολλα και τοποθετήστε τους σε δροσερό μέρος.
- Αν θέλετε, μπορείτε να τους πασπαλίστε με καρύδα. Σερβίρετέ τους κρύους.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ:

100 G ΩΜΩΝ ΙΟΥΛΩΝ ΕΧΟΥΝ ΠΕΡΙΠΟΥ 100 MG ΒΙΤΑΜΙΝΗΣ C,
ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ ΔΙΠΛΑΣΙΑ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΛΕΜΟΝΙΑ!

Τετάρτη, ΘΑΝΑΣΙΜΟΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

Ακόμη και όταν τα ερωτευμένα δέντρα ξεραίνονται και τα μωρά τους γεννιούνται, ο δρόμος για να γίνουν δέντρα είναι ακόμη ΠΟΛΥΥΥ μακρύς και ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ.

Όταν τα βελανίδια και οι καρποί οξιάς πέφτουν στο έδαφος το φθινόπωρο, τα αγριογούρουνα, τα ζαρκάδια και οι τάρανδοι αρχίζουν να ξερογλείφονται. Τους φαίνονται τόσο νόστιμα όσο φαίνονται σ' εμάς τα πατατάκια και το ποπ-κορν. Και μπορούν μάλιστα να φάνε τεράστιες ποσότητες. Δεν τους νοιάζει αν παχύνουν, αλλά χαιρόνται που αποθηκεύουν λίπος για το χειμώνα.

Μερικοί καρποί οξιάς και κάποια βελανίδια, που δεν καταλήγουν στα λαίμαργα στόματά τους, βλασταίνουν και γίνονται μικρά δέντρα την άνοιξη. Αλλά και αυτά μπορεί να είναι πραγματική λιχουδιά για κάποια ζώα. Μερικές φορές, όμως, το έδαφος είναι πολύ ξερό και ξεραίνονται κι αυτά. Τώρα αρχίζω να τα λυπάμαι πολύ, τα καημένα! Πρέπει να επιβιώσουν από όλους αυτούς τους θανάσιμους κινδύνους ενώ ακόμα πηγαίνουν στον παιδικό σταθμό!

Πέμπτη,

ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΓΟΝΕΙΣ

Δεν είναι απίστευτο; Δεν φτάνει που τα μωρά-δέντρα απειλούνται από πολλούς κινδύνους, απειλούνται ακόμη και από τους ΙΔΙΟΥΣ τους γονείς τους! Πρέπει να μεγαλώσουν στη σκιά τους για τόσον καιρό που μοιάζει με αιωνιότητα. Η μητέρα Οξιά ή ο πατέρας Βελανιδιά, για παράδειγμα, αφήνουν πολύ λίγο φως για τα μικρά τους. Αφήνουν φως που ίσα που φτάνει για να τα καταφέρουν. Πολύ ευγενικό εκ μέρους τους! Ωραίοι γονείς! Και οι δικοί μου γονείς μου σπάνε τα νεύρα καμιά φορά, αλλά τουλάχιστον δεν με κλειδώνουν σε κανένα σκοτεινό υπόγειο.

Η γιαγιά λέει ότι το κάνουν αυτό ξεκάθαρα από αγάπη. Εγώ πάντως δεν πιστεύω ότι είναι έτσι τα πράγματα. Θα ρωτήσω τη Χου-Χου την κουκουβάγια να μου πει τι πραγματικά συμβαίνει. Παρόλο που ανυπομονούσα να

επισκεφτώ τη γιαγιά και να ξεφύγω από τη μικρή αδελφή μου, αλλά και από τον μπαμπά και τη μαμά μου, τώρα μου λείπουν λίγο. Τώρα καταλαβαίνω ότι δεν είναι και τόσο κακοί. Θα κολλήσω μια φωτογραφία από τα τελευταία γενέθλια της Τινκάρρα για να τη θυμάμαι.

Παρασκευή, ΑΡΓΑ ΣΑΝ ΣΑΛΙΓΚΑΡΙΑ

Λοιπόν, η Χου-Χου η κουκουβάγια μου εξήγησε τι συμβαίνει. Τα δέντρα δεν είναι στην πραγματικότητα τόσο σκληρόκαρδα όπως νόμιζα στην αρχή, αλλά σίγουρα ακολουθούν ενδιαφέρουσες μεθόδους ανατροφής. Νομίζω ότι οι δεντρογονείς θα τα πήγαιναν καλά με τον καθηγητή της φυσικής αγωγής μας. Και σ' αυτόν αρέσει η πειθαρχία και τρελαίνεται με τη σωστή στάση του σώματος. Καμιά φορά, προσπαθεί να το παίξει αστείος και φωνάζει: «Καμήλα!», αν κάποιος δεν στέκεται σωστά. Χαχα, τι να σου πω, ξεκαρδιστήκαμε.

Να τι μου είπε η Χου-Χου η κουκουβάγια: τα μεγάλα δέντρα κόβουν σχεδόν όλο το φως, έτσι τα περισσότερα μωρά σιγά-σιγά πεθαίνουν από την έλλειψη φωτός. Τα πιο ανθεκτικά παιδιά, ωστόσο, ετοιμάζουν ένα ταπεινό γεύμα με τη βοήθεια της φωτοσύνθεσης, έτσι δεν μεγαλώνουν πολύ γρήγορα. Η Χου-Χου λέει ότι οι δεντρογονείς θέλουν τα βλαστάρια τους να μεγαλώνουν αργά, γιατί έτσι γίνονται πιο υγιή. Η μαμά μου είναι ακριβώς το αντίθετο. Όταν είναι κουρασμένη, αναστενάζει και λέει ότι ανυπομονεί να μεγαλώσουμε επιτέλους εγώ και η Τινκάρρα για να μπορεί να έχει ξανά χρόνο για τον εαυτό της.

Η γιαγιά λέει επίσης ότι το ξύλο των δέντρων που μεγαλώνουν αργά είναι πιο πυκνό και σκληρό. Αυτά τα δέντρα είναι πιο ανθεκτικά στις φυσικές καταστροφές και το ξύλο τους έχει και άλλα φανταστικά χαρακτηριστικά. Για παράδειγμα, το ξύλο των κωνοφόρων, το οποίο μεγαλώνει αργά και παχαίνει μόνο ένα έως δύο χιλιοστά το χρόνο, έχει καταπληκτικές ακουστικές ιδιότητες. Έτσι, είναι ιδανικό για την κατασκευή μουσικών οργάνων.

Εβδομάδα 4
ΤΩΝ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΩΝ ΔΙΑΚΟΠΩΝ

Σάββατο, **ΦΟΒΕΡΗ ΙΔΕΑ!**

Επειδή τελευταία σκέφτομαι τόσο πολύ για αδελφούς και αδελφές μητέρες και πατέρες, ξαφνικά συνειδητοποίησα ότι ο Καρπούλης, ο Βελανιδάκης, η Κερ και η Άσι είναι ορφανά. Ο Καρπούλης συχνά λέει την ιστορία για το Μεγάλο Παγετώνα, που έριξε κάτω τα δέντρα στα οποία μεγάλωσαν. Εκείνο το χειμώνα, έπεσαν επίσης κάτω και τα περισσότερα από τα άλλα δέντρα του πάρκου της πόλης στο οποίο ζούσαν. Έτσι, οι δενδροκόμοι φύτεψαν καινούργια. Από τότε, οι μικροί μου φίλοι ζούσαν κάτω από τη φουντουκιά, σε ένα κουτί από μπισκότα, μέχρι που ο Σάιμον τους βρήκε και τους έφερε εδώ, μέσα στο δάσος.

Ενώ σκεφτόμουν αυτήν την ιστορία, μου ήρθε μια μεγαλοφυής ιδέα! Νομίζω ότι θα ήταν τέλεια αν όλη η παρέα –μαζί με τον Πεύκο και την Ελάτη, και τη Σβέλτη, τη σκιουρίνα– πήγαινε μια εκδρομή στο πάρκο της πόλης, όπου μεγάλωσαν ο Καρπούλης, ο Βελανιδάκης, η Κερ και η Άσι. Θα ήταν μια πολύ καλή αφορμή για να περάσουν όλοι λίγο χρόνο μαζί. Και επειδή θα περνούσαν τόσο καλά, τα καβγατζίδικα μικρά φυλλοβόλα και κωνοφόρα δέντρα θα γίνονταν ξανά φίλοι. Τουλάχιστον, έτσι ελπίζω.

Πάμε λοιπόν!

Κυριακή, ΑΝΑΚΩΧΗ

Ζήτω, όλοι είπαν ΝΑΙΑΙΑΙΑΙ! Όταν περιέγραφα την ιδέα μου στους μικρούς καρπούς, πήδηξαν από ενθουσιασμό. Η Κερ και η Άσι άρχισαν να στριφογυρίζουν και να τσιρίζουν και ο Καρπούλης έβαλε τα κλάματα, γιατί επιτέλους θα έβλεπε την παιδική χαρά στην οποία γεννήθηκε μετά από έναν χρόνο και κάτι παραπάνω. Έλεγε συνέχεια: «Καλπούλη, θα κάνω πάλι τουλήθα, στην τουλήθα, στην τουλήθα,» ενώ ο Καρπούλης τον πείραζε συνέχεια που δεν μπορεί ακόμη να πει το γράμμα Ρ.

Έκαναν τόση φασαρία που ο Πεύκος και η Ελάτη έσκασαν μύτη από τη δεντροκαλύβα τους. Φοβόμουν ότι θα αρχίσουν να μαλώνουν και πάλι. Αλλά ο Καρπούλης απλώς τους χαιρέτισε, σαν να μην είχε συμβεί τίποτα, και τους κάλεσε στην εκδρομή για την πόλη. Ο Βελανιδάκης, η Κερ και η Άσι άρχισαν να μιλούν ασταμάτητα για το τι θα έκαναν στην παιδική χαρά. Ο Πεύκος και η Ελάτη τους άκουγαν όλους προσεκτικά και κουνούσαν χαρούμενα το κεφάλι τους.

Τώρα το μόνο που μένει είναι να συμφωνήσουμε πότε θα φύγουμε. Το συντομότερο δυνατό! Για να μην αρχίσουν πάλι να περηφανεύονται για τα φύλλα τους και να τσιμπάνε με τις βελόνες τους.

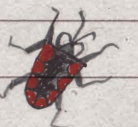

Δευτέρα, ΛΟΥΝΑ ΠΑΡΚ

Πω πω, είμαι ψόφια από την κούραση! Με το ζόρι κρατάω τα μάτια μου ανοιχτά, αλλά παρ' όλα αυτά πετάχτηκα μέχρι τη σκηνή μου και τώρα γράφω στο ημερολόγιό μου με έναν φακό. Περάσαμε πραγματικά υπέροχα στο πάρκο! Δεν είχα έρθει ποτέ εδώ, επειδή μένουμε στην άλλη πλευρά της πόλης. Ωστόσο, το σχολείο του Σάιμον είναι ακριβώς δίπλα, έτσι περνάει από εδώ κάθε μέρα. Το πάρκο σε βγάζει σε ένα όμορφο δρομάκι με δρύες. Παρόλο που ο ήλιος έκαιγε, έκαναν ωραία σκιά στο δρομάκι, έτσι ήταν ευχάριστα και δροσερά.

Ωστόσο, στην παιδική χαρά υπήρχαν λιγότερα δέντρα, και επειδή ήταν και μικρά, ο ήλιος μάς χτυπούσε στο κεφάλι. Μάλιστα, φτιάσαμε εκεί σχεδόν στις έντεκα, τότε που η ζέστη είναι η χειρότερη! Είχαμε συμφωνήσει όλοι χθες να φύγουμε από την πολυκατοικία στην οδό Βελανιδιάς νωρίς το πρωί, όταν θα είχε ακόμη δροσιά. Αλλά πέρασε ένας αιώνας μέχρι να πακεταριστούν τα πάντα.

Στην αρχή, ο Καρπούλης δεν μπορούσε να βρει το σκείτμπορντ του και δεν έφευγε χωρίς αυτό. Μετά, δεν μπορούσαμε να συμφωνήσουμε πώς θα πηγαίναμε στο πάρκο. Στο τέλος, ο Καρπούλης και ο Βελανιδάκης καβάλησαν τη Σβέλτη, τη σκιουρίνα. Η Κερ και η Άσι πήραν το αυτοκίνητό τους, το οποίο είχαν φτιάξει μόνες τους. Ενώ ο Πεύκος και η Ελάτη ταξίδεψαν στην τσέπη μου.

Επειδή φτάσαμε την ώρα με τη χειρότερη ζέστη, έπρεπε πρώτα να ξεκουραστούμε για λίγο στα παγκάκια του πάρκου. Εντάξει, δεν ήταν και τόσο άσχημα. Κάναμε πικ-νικ, αφού γιαγιά ετοίμασε για μας ένα σωρό νόστιμα φαγητά. Χορτάσαμε τόσο που απλώς σωριαστήκαμε στα παγκάκια. Οι μικροί, μάλιστα, πήραν και έναν υπνάκο. Ενώ ήμουν ξαπλωμένη στο παγκάκι και κοιτούσα την κορυφή του δέντρου, παρατήρησα ότι τα φύλλα ήταν τελείως φαγωμένα. Τι τους είχε επιτεθεί; Δεν μπόρεσα να ανακαλύψω κάτι χρήσιμο, ούτε καν χρησιμοποιώντας τα κιάλια μου. Μάζεψα μερικά φαγωμένα φύλλα με το τσιμπιδάκι μου και τα έβαλα στα υφασμάτινα πουγκιά που κουβαλάω πάντα μαζί μου. Θα τα έδειχνα στη γιαγιά μου την επόμενη μέρα. Ο Σάιμον πήρε κι αυτός μερικά, για να μπορέσει να φάξει την υπόθεση στο ίντερνετ με σκοπό να ανταλλάξουμε τις πληροφορίες που βρήκαμε.

Όταν η ζέστη υποχώρησε, τότε ξεκίνησε το πραγματικό πάρτι! Ο Καρπούλης έδειξε στον Πεύκο και την Ελάτη διάφορα κόλπα με το σκέιτμπορντ. Μετά, άρχισαν όλοι να κάνουν τσουλήθρα. Στο τέλος, ο Σάιμον κι εγώ φτιάξαμε ένα τεράστιο κάστρο από άμμο, όπου έπαιξαν κρυφτό, μέχρι που τους πήρε ο ύπνος εκεί. Τους έβαλα όλους στο σακιδιό μου και τους πήγα σπίτι.

Τρίτη, ΚΑΤΑΙΠΔΑ

Ξύπνησα τη νύχτα από έναν τρομερό κεραυνό και αστραπές. Ήμουν τόσο κομμάτια που με πήρε ο ύπνος στη σκηνή. Μερικές σταγόνες έπεσαν στο ημερολόγιό μου, αλλά μπόρεσα να το σώσω την τελευταία στιγμή και έτρεξα στην καλύβα. Ακόμα και η γιαγιά ξύπνησε. Με διαβεβαίωσε ότι η καταιγίδα είναι χειρότερη στην πόλη και ότι όλοι στο δάσος θα είναι καλά.

ΝΑ ΚΑΙ ΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ ΜΑΣ.
ΠΕΡΑΣΑΜΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΥΠΕΡΟΧΑ!!!

Το απόγευμα, ο Σάιμον ήρθε να πει στη γιαγιά και εμένα ότι στην πόλη είχε ξεσπάσει μια τρομερή καταιγίδα. Στο δρομάκι με τα δέντρα που καθόμασταν μόλις χθες, μερικά δέντρα είχαν πέσει. Τι τρέχει με αυτό το πάρκο;! Μήπως είναι καταραμένο; Εδώ στο δάσος, δεν υπάρχει καμία ζημιά. Ο άνεμος έριξε κάτω μερικά ξερά κλαδιά, αλλά αυτό ήταν όλο. Η γιαγιά Φράνια λέει ότι αυτό δεν είναι σύμπτωση. Τα δέντρα είναι πιο ασφαλή αν είναι μαζεμένα όλα μαζί. Και σ' αυτήν αρέσει να γέρνει στον ώμο ενός φίλου. Είναι καλύτερα από το να στέκονται σε μια ευθεία σαν στρατιώτες. Και μετά να πέφτουν σαν κάποιος να τα πυροβόλησε.

Πέμπτη,

ΧΟΝΤΡΟΥΛΙΑ

Ο Σάιμον μου έφερε αυτό. Το βρήκε στο ίντερνετ και το εκτύπωσε. Θα το κολλήσω εδώ. Φαίνεται ότι το δρομάκι με τα δέντρα δέχτηκε επίθεση από την ΚΑΜΠΙΑ ΤΗΣ ΒΕΛΑΝΙΔΙΑΣ. Δεν είδαμε καμιά κάμπια, γιατί κρύβονται τη μέρα και βγαίνουν για φαγοπότι το βράδυ. **ΝΑ ΦΥΓΕΤΕ, ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ, ΝΑ ΠΑΤΕ ΑΛΛΟΥ! ΚΑΙ ΣΑΝ ΝΑ ΜΗΝ ΕΦΤΑΝΑΝ ΟΛΑ ΑΥΤΑ, ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΛΑΙΜΑΡΓΕΣ.**

Κάμπια της βελανιδιάς

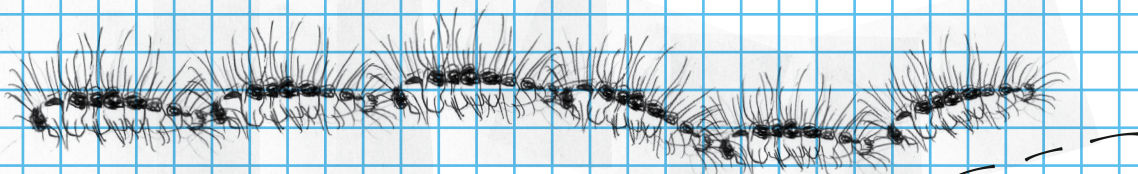
Οι φτερωτές κάμπιες της βελανιδιάς (*Thaumatoroea processionea*) έχουν μήκος από 25 έως 35 χιλιοστά με τα φτερά τους ανοιχτά. Τα μπροστινά φτερά είναι κιτρινόγκριζα με 3 σκούρες κάθετες ρίγες. Τα πίσω φτερά είναι κιτρινόλευκα, ενώ το αρσενικό έχει μια γκριζα κάθετη ρίγα. Το σώμα της κάμπιας είναι γαλαζόγκριζο με σκούρο κεφάλι και πολύ τριχωτό. Είναι ασπριδερό στα πλάγια. Στο πάνω μέρος έχει σκούρες κόκκινες κηλίδες.

Η κάμπια της βελανιδιάς εμφανίζεται τον Αύγουστο και στις αρχές του Σεπτεμβρίου. Τα θηλυκά γεννούν από 100 έως 200 αυγά στο λείο φλοιό της βελανιδιάς (δηλαδή στους κορμούς των νεαρότερων δέντρων και στα κλαδιά των γηραιότερων δέντρων). Στο τέλος του Μαρτίου ή στις αρχές του Απριλίου, οι κάμπιες βγαίνουν από τα αυγά. Τρέφονται από τα φύλλα της βελανιδιάς. Εκκρίνουν νήματα

και μετά φτιάχνουν με αυτά κουκούλια σε διχλωτά κλωνάρια ή άλλο προστατευμένο σημείο και ξεκουράζονται σε αυτά κατά ομάδες κατά τη διάρκεια της ημέρας. Είναι δραστήριες το βράδυ. Το σούρουπο, πηγαίνουν στην κορυφή του δέντρου για να φάνε. Όταν το κάνουν αυτό, μετακινούνται σε μια ουρά ή σε μια πομπή, η μία μετά την άλλη και σε αρκετές γραμμές, ενώ η πομπή οδηγείται από μία κάμπια. Ενώ κινούνται, αφήνουν νήματα πίσω τους. Στα μέσα του Ιουλίου, μεταμορφώνονται σε νύμφες μέσα στη φωλιά. Μετά από 2 έως 3 εβδομάδες, αναπτύσσονται σε ενήλικα έντομα.

Οι προνύμφες τρώνε κυρίως δρύες, αλλά σε περίπτωση που ο αριθμός τους είναι μεγάλος, μπορούν να μεταφερθούν σε άλλα φυλλοβόλα δέντρα. Οι τριχες τους περιέχουν δηλητήριο που προκαλεί ερεθισμό στο δέρμα.

ΕΤΣΙ ΚΙΝΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΚΑΜΠΙΕΣ ΣΕ ΠΟΜΠΗ. ΑΚΡΙΒΩΣ
ΟΠΩΣ ΚΑΝΑΜΕ ΣΤΟΝ ΠΑΙΔΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ ΟΤΑΝ
ΒΓΑΙΝΑΜΕ ΒΟΛΤΑ.

Ουφ! Είμαι τυχερή που μάζεψα τα φύλλα της βελανιδιάς με τσιμπιδάκι. Έλεγε στο ίντερνετ ότι οι κάμπιες είναι πολύ τοξικές. Αν άγγιζα τα φύλλα, μπορεί να έβγαζα εξάνθημα. Τα μάτια μου πραγματικά έτσουξαν λίγο! Η γιαγιά με συμβουλεύει πάντα να προσέχω στο δάσος. Αυτό όμως δε σημαίνει να ΦΟΒΑΜΑΙ! Τα δέντρα και τα φυτά έχουν τους δικούς τους τρόπους να υπερασπίζονται τον εαυτό τους. Το ίδιο και οι κάμπιες! Παρόλο που συνήθως δεν είναι επικίνδυνες για τους ανθρώπους, καμιά φορά μπορεί να γίνουν.

Το απόγευμα, ο Σάιμον κι εγώ πήγαμε να δούμε τη ζημιά στο πάρκο. Δεν πήραμε τα μικρά μαζί μας. Πω πω, μερικά δέντρα έχουν στ' αλήθεια σπάσει! Ο Σάιμον λέει ότι τώρα θα πρέπει μάλλον να κόψουν όλα τα δέντρα στο δρομάκι. Η γιαγιά λέει ότι αυτό δεν είναι καλό και το ότι πέφτουν τα δέντρα δεν οφείλεται στα κλαδιά, αλλά στις ρίζες. Το έδαφος στις πόλεις είναι τόσο κατεστραμμένο που οι ρίζες δεν μπορούν να μεγαλώσουν αρκετά βαθιά. Είναι σαν να στέκομαι εγώ στα δάχτυλα του ενός ποδιού σαν μπαλαρίνα. Φυσικά θα έχανα την ισορροπία μου με τον πρώτο άνεμο. Φαντάσου τι θα γινόταν με μια καταιγίδα.

Και είναι και άρρωστα. Λένε ότι οι κάμπιες έχουν εξαπλωθεί τόσο πολύ γιατί αγαπούν τον ήλιο. Και στο πάρκο υπάρχει άφθονος ήλιος. Στο δάσος, όπου οι κορυφές των δέντρων είναι πολύ συχνά στριμωγμένες η μία πάνω στη άλλη, οι δρύες αποτελούν ένα ασφαλές καταφύγιο, γιατί αυτός ο τύπος περιβάλλοντος δεν συγκινεί και πολύ τις κάμπιες. Κοίτα να δεις πώς συνδέονται όλα!

Κυριακή,
ΜΕΡΕΣ ΜΕ ΚΑΥΣΩΝΑ

Εβδομάδα 5
ΤΩΝ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΩΝ
ΔΙΑΚΟΠΩΝ

Ουφ, κάνει τρελή ζέστη! Στο ραδιόφωνο είπαν ότι έρχεται κύμα καύσωνα και ότι θα βράζει ο τόπος όλη τη βδομάδα. Αυτή είναι η δεύτερη βδομάδα στη σειρά. Δόξα τω Θεώ που είμαι με τη γιαγιά στο δάσος. Στην πόλη θα είναι μάλλον ανυπόφορα. Βέβαια, στο σπίτι μας είναι ΟΚ τώρα τα πράγματα, γιατί πέρσι βάλαμε κλιματιστικό, παρόλο που ο μπαμπάς μου δεν το ήθελε καθόλου στην αρχή. Λέει ότι δεν είναι οικολογικό. Αλλά μετά η μαμά είπε ότι δεν μπορεί να κάνει τίποτα με τέτοια ζέστη, ειδικά να μαγειρέψει. Και τότε ο μπαμπάς μου έκανε πίσω, γιατί λατρεύει το φαγητό, χεχε.

Στο δάσος δεν κάνει ζέστη, γιατί υπάρχει σκιά από τα δέντρα, πράγμα απόλυτα λογικό. Αλλά και τα δέντρα έχουν ένα είδους κλιματισμού. Ουάου! Η γιαγιά λέει ότι και τα δέντρα θα υποφέρουν, ακόμα και αν το κύμα καύσωνα διαρκέσει δύο βδομάδες. Χθες πήγαμε μια βόλτα στο Δάσος με τα Κωνοφόρα. Παρατηρήσαμε ότι οι κορμοί των μεγάλων κωνοφόρων έχουν αρχίσει να κάνουν ρωγμές.

Έτσι έτρεξα στους φίλους μου στην οδό Δρυός, για να δω αν ο σοβάς της πολυκατοικίας τους έχει αρχίσει να κάνει κι αυτός ρωγμές. Αλλά ευτυχώς όλα ήταν ΟΚ!

Τρίτη, ΚΑΚΟΜΑΘΗΜΕΝΑ ΔΕΝΤΡΑ

Η γιαγιά μου εξήγησε ότι τα δέντρα στο Δάσος με τα Κωνοφόρα κάνουν ρωγμές γιατί μεγαλώνουν σε έδαφος που είναι πλούσιο σε νερό. Σοβαρά τώρα;! Αυτό μου φαίνεται τελείως παράλογο! Δεν θα ήταν πιο λογικό να κάνουν ρωγμές στην έρημο; Τα πράγματα, όμως, είναι τελείως διαφορετικά! Τα δέντρα, τα οποία έχουν συνήθως αρκετό νερό στη διάθεσή τους, κάνουν κακή διαχείριση. Από την άλλη, τα δέντρα που είναι συνηθισμένα στην ξηρασία είναι πιο προσεκτικά με το νερό.

Οι άνθρωποι στην έρημο αποθηκεύουν κι αυτοί την παραμικρή σταγόνα νερού, ενώ εμείς, που έχουμε άφθονο, δεν κλείνουμε τη βρύση την ώρα που βουρτσίζουμε τα δόντια μας και πλένουμε τα αυτοκίνητά μας με πόσιμο νερό... Και όταν τελειώνει, μας πιάνει πανικός. Έτσι, έτσι γίνεται και με τα κωνοφόρα. Είναι κακομαθημένα, γιατί μπορούν να σβήσουν τη δίψα τους όποτε θέλουν. Έτσι, κατά τη διάρκεια του κύματος καύσωνα τα 'χουν τελείως χαμένα.

Σήμερα, πήγα να δω ξανά το Δάσος με τα Κωνοφόρα. Μερικά κωνοφόρα δέντρα έχουν τραύματα μήκους πάνω από ένα μέτρο. Αυτό είναι επικίνδυνο, γιατί μέσα από αυτά οι μύκητες μπορούν να μπουν πιο εύκολα μέσα στο δέντρο. Αυτό είναι παρόμοιο με τη μόλυνση των δικών μας τραυμάτων. Το 'παθα κι εγώ πέρσι, όταν έπεσα με τα πατίνια μου και χτύπησα πολύ άσχημα. Στην αρχή, το τραύμα μου μολύνθηκε και μετά σχηματίστηκε κακάδι. Παρατήρησα ότι και μερικά κωνοφόρα δέντρα στο δάσος έχουν μαύρα κακάδια από ρητίνες.

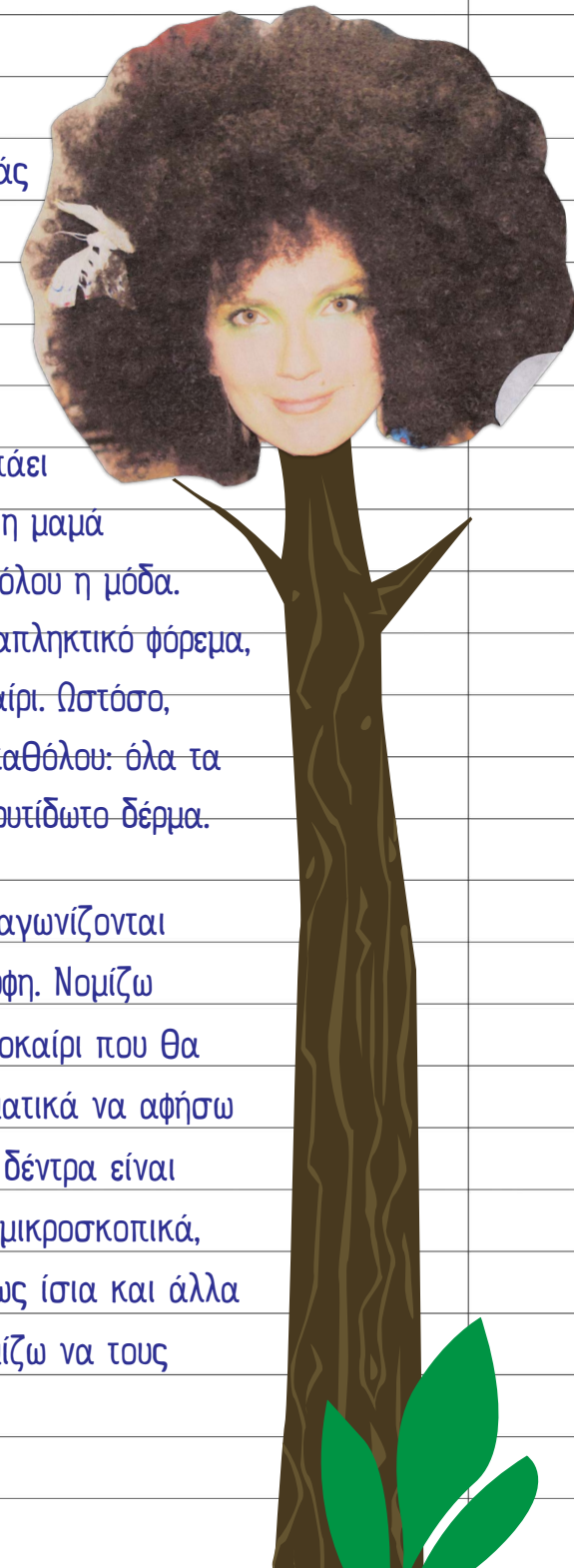

Τετάρτη,

ΜΟΝΤΕΛΑ ΜΕ ΠΡΑΣΙΝΑ ΜΑΛΛΙΑ

Στο καλάθι ανακύκλωσης χαρτιού της γιαγιάς μου είδα ότι είχε και μερικά περιοδικά μόδας. Τα μοντέλα της παλιάς εποχής ήταν για να πεθάνεις στα γέλια. Τι μαλλιά, χεχε. Εκείνη την εποχή ήταν σούπερ μοντέρνα, αλλά τώρα φαίνεται σαν να έχουν βγει από την εποχή των δεινοσαύρων. Δεν έχω πάει ποτέ σε κομμωτήριο, γιατί με κουρεύει η μαμά μου. Και επίσης δεν με ενδιαφέρει καθόλου η μόδα. Εδώ στο δάσος φοράω πάντα ένα καταπληκτικό φόρεμα, που μου έραψε η γιαγιά μου το καλοκαίρι. Ωστόσο, κάποια πράγματα δεν έχουν αλλάξει καθόλου: όλα τα μοντέλα είναι νέα και έχουν σφιχτό, αρυτίδωτο δέρμα.

Και τα κορίτσια στο σχολείο μας συναγωνίζονται συνέχεια για το ποια είναι η πιο όμορφη. Νομίζω ότι αυτό είναι εντελώς ανόητο. Το καλοκαίρι που θα περάσω εδώ στο δάσος μπορώ πραγματικά να αφήσω πίσω μου όλες αυτές τις βλακειές. Τα δέντρα είναι τόσο τέλεια! Μερικά είναι ψηλά, άλλα μικροσκοπικά, και μετά είναι κάποια που είναι τελείως ίσια και άλλα που είναι καμπουριαστά... Και δεν νομίζω να τους καίγεται καρφάκι.

Όταν κοιτούσα τα παλιά περιοδικά, σκεφτόμουν ότι σήμερα όλοι έχουν εμμονή με τα νιάτα. Αλλά εγώ νομίζω ότι η γιαγιά Φράνια είναι πολύ όμορφη, παρόλο που είναι ήδη πολύ μεγάλη.

Λατρεύω τις ρυτίδες της και τα μακριά, γκρίζα μαλλιά της. Σήμερα παρατηρούσα τα δέντρα στο δάσος. Τα νεαρά δέντρα έχουν τελείως λείο φλοιό. Αλλά, όταν μεγαλώνουν, ο φλοιός τους κάνει ρωγμές ή «ρυτιδιάζει». Αλλά δεν ρυτιδιάζουν το ίδιο όλα τα δέντρα. Ακριβώς όπως οι άνθρωποι! Για παράδειγμα, τα πεύκα, οι δρύες και οι σημύδες ρυτιδιάζουν πολύ νωρίς, ενώ οι οξιές και τα έλατα παραμένουν λεία για πολύ καιρό. Τι παράξενη σύμπτωση, ο καθηγητής της βιολογίας, που τον λένε Έλατο, είναι επίσης πολύ μεγάλος και δεν έχει σχεδόν καθόλου ρυτίδες.

Αλλά ο νικητής όσον αφορά στο λείο δέρμα είναι σίγουρα η οξιά. Έχει πολύ όμορφο ασημόγκριζο φλοιό, ο οποίος είναι πολύ λείος, ακόμη και όταν είναι 200 χρονών. Ρώτησα τη γιαγιά μου γιατί συμβαίνει αυτό. Το σίγουρο είναι ότι δεν χρησιμοποιεί κρέμα νυχτός, χεχε. Μήπως έχει κανένα ξεχωριστό γονίδιο της νιότης ή κάτι τέτοιο; Προφανώς, το κόλπο είναι ότι ο φλοιός της ξεφλουδίζει πολύ γρήγορα, έτσι είναι λεπτός και ακολουθεί απόλυτα τον κορμό. Έτσι, δεν χρειάζεται να προσαρμόζεται με ρυτίδες, εννοώ ρωγμές στο φλοιό.

Ορίστε, τράβηξα φωτογραφίες από μερικά σούπερ μοντέλα του δάσους.

Abies alba - ΕΛΑΤΟ

ΟΞΙΑ - *Fagus sylvatica*

ΣΗΜΥΔΑ
Betula pendula

Πέμπτη,

ΜΙΚΡΟΙ ΒΡΙΚΟΛΑΚΕΣ

Λατρεύω το καλοκαίρι! Φέτος θα μείνω επτά βδομάδες στη γιαγιά μου! Η μαμά, ο μπαμπάς και η αδελφή μου, ωστόσο, θα πάνε στη θάλασσα. Σιχαίνομαι τον κόσμο στη θάλασσα. και ήλιος καίει σαν τρελός. πρέπει να χρησιμοποιείς αντηλιακό όλη την ώρα. Τι σπαστικό! Προτιμώ να περνώ την ώρα μου στο δάσος, στη σκιά, έτσι ώστε να μη χρειάζεται να φοράω αντηλιακό.

Αλλά πρέπει να χρησιμοποιώ σπρέι για τα έντομα. Ευτυχώς όμως, η γιαγιά έφτιαξε ένα σπρέι για τα έντομα που μυρίζει πολύ ωραία αλλά είναι και πολύ αποτελεσματικό. Παρόλα αυτά, ελέγχω σχολαστικά το δέρμα μου πριν κάνω μπάνιο κάθε βράδυ.

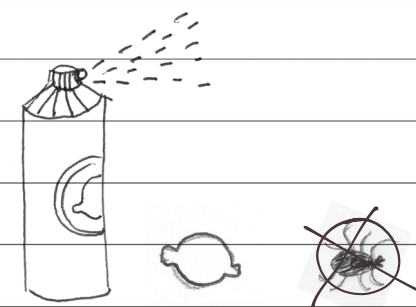
Θα ζητήσω από τη γιαγιά μου τη συνταγή, για να μπορεί να το φτιάξει και η μαμά μου. Το μόνο που ξέρω είναι ότι είναι φτιαγμένο από ΕΣΠΕΡΙΔΟΕΙΔΗ. Απ' ό,τι φαίνεται, τα έντομα σιχαίνονται τα πικρολέμονα, αλλά προτιμούν να ρουφάνε γλυκό αίμα. ΜΠΛΙΑΧ!

ΣΥΝΤΑΓΗ ΠΑ ΣΠΙΤΙΚΟ ΣΠΡΕΙ ΠΑ ΤΑ ΕΝΤΟΜΑ:

- Βράστε δύο κούπες νερό και προσθέστε το συνδυασμό κομμένων, αφέκαστων εσπεριδοειδών που προτιμάτε (λεμόνι, μοσχολέμονο, πορτοκάλι, γκρέιπφρουτ).
- Αφήστε τα να βράσουν στο νερό για περίπου ένα λεπτό και μετά αφήστε το μείγμα για μία ώρα σε μέτρια φωτιά.
- Όταν το μείγμα κρυώσει, περάστε το από το σουρωτήρι και αδειάστε το υγρό σε έναν ψεκαστήρα.
- Ψεκάστε το μείγμα στο δέρμα πριν βγείτε στη φύση.

Εβδομάδα 6 ΤΩΝ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΩΝ ΔΙΑΚΟΠΩΝ

Δευτέρα,

ΔΑΣΟΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ

Σήμερα πήγα να δω τον Σάιμον. Λέει ότι ήδη του λείπει λιγάκι το σχολείο. Μα, είμαστε μόλις στα μισά του Αυγούστου! Νιώθω ακριβώς το αντίθετο. Με πιάνει τρόμος όταν σκέφτομαι ότι έχουν μείνει σχεδόν μόνο δύο βδομάδες μέχρι το τέλος των καλοκαιρινών διακοπών και ότι μετά θα κλειστούμε στο σχολείο. Και μόνο που σκέφτομαι το σχολείο τρέμω. Η γιαγιά μου λέει απλώς να ευχαριστηθώ τις διακοπές όσο κρατήσουν και να μην πολυσκέφτομαι το φθινόπωρο. Μου είπε επίσης πως υπάρχει μια φράση γι' αυτό στα λατινικά. Θα τη σημειώσω για να προσπαθήσω να εντυπωσιάσω τον καθηγητή των αγγλικών το φθινόπωρο.

CARPE DIEM = ΑΔΡΑΞΕ ΤΗ ΜΕΡΑ

Ο Σάιμον, όμως, είναι τελείως διαφορετικός. Του αρέσει να πηγαίνει σχολείο. Λέει ότι του αρέσει να μαθαίνει και ότι έχει καταπληκτικούς συμμαθητές και καθηγητές. Δεν ξέρω καν αν αυτό μπορεί να συμβεί σε κάποιον πραγματικά. Βέβαια, η αλήθεια είναι ότι το σχολείο του βρίσκεται δίπλα στο πάρκο της πόλης και μπορεί να χαζεύει τα δέντρα από τα παράθυρα. Εγώ από την τάξη μου βλέπω μόνο τα αυτοκίνητα στο πάρκινγκ. Εντελώς βλακεία!

Ο Σάιμον πρότεινε να οργανώσουμε ένα είδος Ολυμπιακών Αγώνων του δάσους ή αγώνες δάσους, όπου θα μπορούμε να συναγωνιστούμε σε διάφορα διασκεδαστικά παιχνίδια.

Νομίζω ότι είναι θαυμάσια ιδέα! Αλλά έχει πολλή δουλειά!

ΛΙΣΤΑ - ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΝΟΥΝ:

- ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΑΓΩΝΕΣ (εγώ)
- ΠΟΣΤΕΡ (Σάιμον, στον υπολογιστή)
- ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΕ ΚΑΡΠΟΥΛΗ, ΒΕΛΑΝΙΔΑΚΗ, ΚΕΡ ΚΑΙ ΑΣΙ, ΠΕΥΚΟ ΚΑΙ ΕΛΑΤΗ, ΚΑΙ ΣΒΕΛΤΗ ΣΚΙΟΥΡΙΝΑ (εγώ)
- ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΜΕΤΑΛΛΙΩΝ (γιαγιά και εγώ)
- ΦΑΓΟΠΟΤΙ (μαμά Σάιμον, Σάιμον, εγώ και γιαγιά)

Τετάρτη, **ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ**

Οι αγώνες τελείωσαν. ΗΤΑΝ ΣΟΥΠΕΡ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟΙ! Ο Σάιμον ήρθε με τον μπαμπά και τη μαμά του. Ακόμα το μωρό στην κοιλιά. Όλοι από την πολυκατοικία της οδού Δρυός ήταν εκεί, εκτός από τον κύριο Τρυποκάρυδο, που προφανώς είχε πονοκέφαλο εξαιτίας ενός ρεύματος στην κουφάλα. Χεχε, φαίνεται ότι δεν τον βοήθησε ούτε ο κόκκινος μπερές. Η Ελάτη κάλεσε τους πολλούς συγγενείς της από το Δάσος με τα Κωνοφόρα. Ήταν επίσης και μια παρέα μικρά κουκουνάρια, αλλά δεν ήθελαν να συναγωνιστούν, μόνο ζητωκραύγαζαν. Ήταν, όμως, απίστευτα φανατισμένα και φώναζαν δυνατότερα όταν έπαιζαν ο Πεύκος και η Ελάτη.

Στην αρχή ήταν η ώρα για το άλμα εις μήκος. Ο Καρπούλης τσούλησε από το φράχτη της πολυκατοικίας με το σκέιτμπορντ του, πέταξε στον αέρα και προσγειώθηκε στο μέσο της φτέρης, πολύ μακριά από την πολυκατοικία. Ο Βελανιδάκης και ο Πεύκος άρχισαν να διαμαρτύρονται ότι αυτό είναι ζαβολιά, αλλά καταφέραμε να τους ηρεμήσουμε. Έτσι, ο Καρπούλης πήρε το μετάλλιο για το μεγαλύτερο άλμα.

Μετά ήρθε η σειρά της αναρρίχησης. Φυσικά η Σβέλτη, η σκιουρίνα, έπαιζε χωρίς αντίπαλο, αφού σκαρφάλωσε στην κορυφή της ψηλότερης οξιάς του δάσους σε κλάσματα δευτερολέπτου. Ο Ελάτη κατακυλούσε υπέροχα προς τα κάτω. Η Κερ και η Άσι περπατούσαν σε δύο παράλληλα σχοινιά που τοποθετήσαμε ψηλά, πάνω από το έδαφος, σαν πραγματικές ακροβάτισσες. Ο Καρπούλης κατέβαινε με μαεστρία τα ορμητικά νερά με μια μικρή βάρκα φτιαγμένη από φλοιό δέντρου, ενώ ο Πεύκος έσπασε το ρεκόρ στο πέταγμα πευκοβελονών. Το βράδυ πήραν όλοι μετάλλια και ήταν απίστευτα χαρούμενοι.

Έτσι πρέπει να είναι και το σχολείο. Είναι απαραίτητο να μαθαίνεις καινούργια πράγματα, ακόμη και αν δεν είσαι καλός σ' αυτά. Αλλά είναι υπέροχο που και που να ξεχωρίζεις στα πράγματα όπου είσαι πραγματικά καλός. Ο Πεύκος, για παράδειγμα, δεν μπορεί καν να σκαρφαλώσει στο χαμηλότερο κλαδί, αλλά είναι καταπληκτικός στο ακόντιο. Η Σβέλτη, η σκιουρίνα, είναι εξαιρετική αναρριχήτρια, αλλά τρέμει το νερό, έτσι δεν μπαίνει με τίποτα σε βάρκα. Κι εγώ, για παράδειγμα, δυσκολεύομαι πολύ να απομνημονεύσω ποιήματα. Αλλά είμαι ανίκητη στη σφεντόνα.

Παρασκευή,

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΔΕΝΤΡΩΝ

Εγώ και η γιαγιά ξυπνήσαμε πολύ νωρίς σήμερα και πήγαμε να μαζέψουμε μύρτιλλα. Στο δρόμο συναντήσαμε την παρέα της οδού Δρυός και τους καλέσαμε όλους για τηγανίτες. Ο Καρπούλης και ο Βελανιδάκης βοήθησαν στην ετοιμασία του χυλού, εγώ και η Ελάτη τον τηγανίσαμε και η Κερ με την Άσι έστρωσαν το τραπέζι. Η γιαγιά μας επαίνεσε όλους που βοηθήσαμε.

Έγραψα τη συνταγή, για να μπορώ να τη φτιάξω και στο σπίτι. Σκοπεύω να μαζέψω μύρτιλλα και να τα βάλω στην κατάψυξη.

ΤΗΓΑΝΙΤΕΣ ΜΕ ΜΥΡΤΙΛΛΑ:

2 αβγά

250 g αλεύρι ντίνκελ

1/2 φακελάκι μπέικιν πάουντερ (ή μαγειρική σόδα)

3 dl γάλα

50 g of cottage cheese

μια τσιμπιά αλάτι

200 g μύρτιλλα (ή σμέουρα)

1 πακέτο ζάχαρη με βανίλια

3 κουταλιές ζάχαρη (ή όπως το προτιμάτε)

λίγο λάδι για το τηγάνισμα

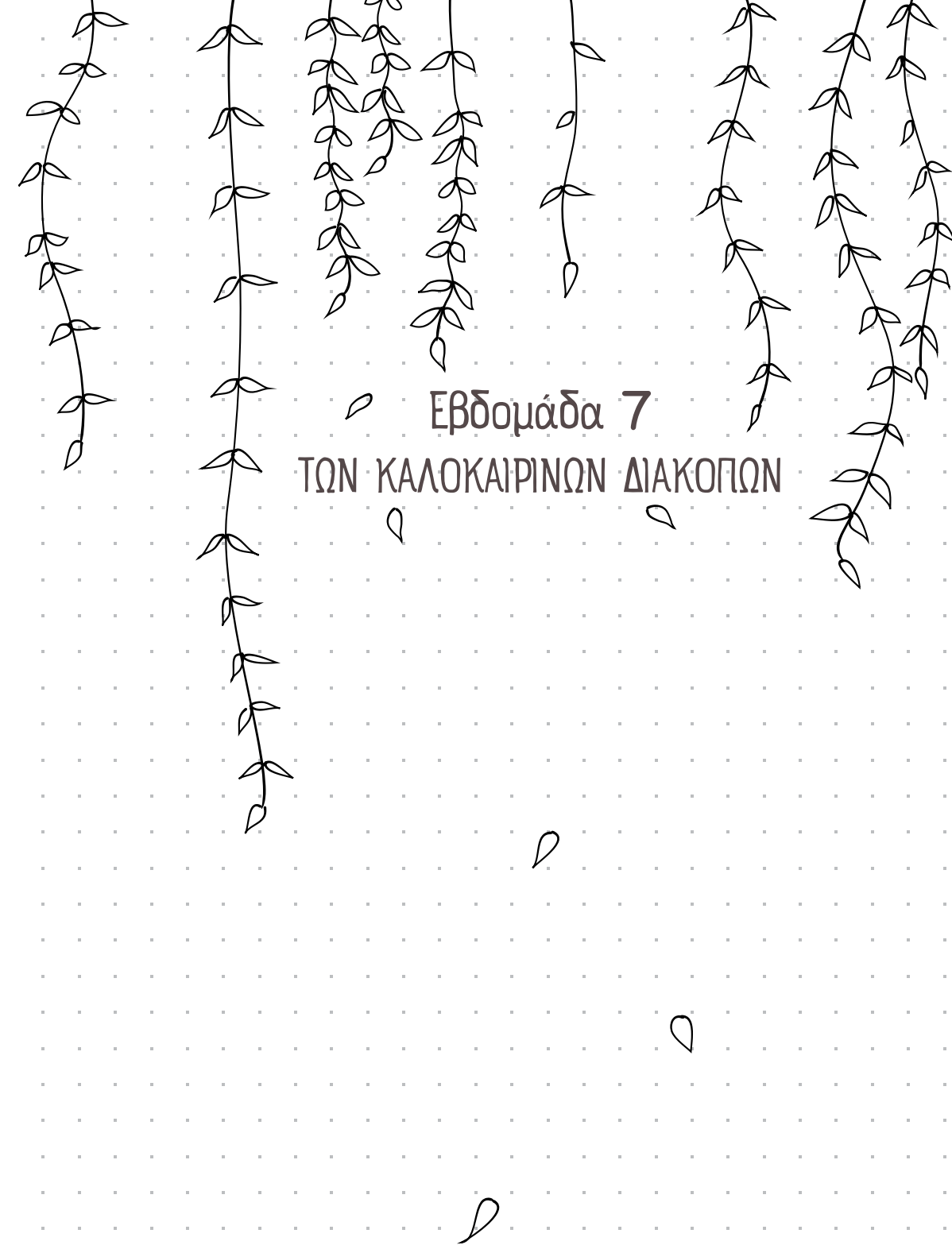

Μετά το πρωινό δείξαμε όλοι τα μετάλλιά μας. Αστευτήκαμε λίγο γιατί δεν ήταν χρυσά, αργυρά ή χάλκινα, αλλά ξύλινα. Στο τέλος, η γιαγιά είπε ότι όλα τα δέντρα είναι στην πραγματικότητα νικητές. Ότι καθένα από αυτά είναι το καλύτερο σε κάτι. Ο Καρπούλης αμέσως άρχισε να πειράζει τον Βελανιδάκη ότι η οξιά είναι καλύτερη από τη βελανιδιά.

Η γιαγιά είπε ότι η οξιά πραγματικά θα μπορούσε να πάρει μετάλλιο στην πάλη και στο άλμα εις ύψος. Σε μια μέτρια κλιματική ζώνη, όπου το καλοκαίρι είναι μεγάλο και ο χειμώνας ήπιος, η οξιά είναι σίγουρα ανίκητη. Μεγαλώνει πιο γρήγορα απ' όλα τα δέντρα και εκτοπίζει τις κορυφές τους, κλέβοντας σχεδόν όλο το φως τους. Η βελανιδιά θα κέρδιζε σίγουρα σε μαραθώνιο. Εάν μεγαλώνει μόνη της και δεν χρειάζεται να ανταγωνίζεται με τις επίθετικές οξιές, μπορεί να ζήσει για περισσότερα από ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑ ΧΡΟΝΙΑ!

Η ελάτη θα έπαιρνε μετάλλιο στα χειμερινά σπορ, επειδή μπορεί να επιβιώσει ακόμη και στις κορυφογραμμές των βουνών, όπου κατά τη διάρκεια του χρόνου οι ζεστές εβδομάδες, που χρειάζονται για να σχηματίσει σάκχαρα και ξύλο, είναι περιορισμένες. Το σκλήθρο είναι ο ειδικός των θαλάσσιων σπορ, γιατί αναπτύσσεται ακόμη και σε αφιλόξενο υγρό έδαφος, όπου οι ρίζες των άλλων δέντρων σαπίζουν.

Και μετά η γιαγιά είπε κάτι πολύ έξυπνο: ΔΕΝ έχει σημασία ποιο δέντρο είναι καλύτερο σε τι. Αυτό που έχει σημασία είναι ότι είναι δυνατότερα όταν είναι μαζί. ΟΣΟ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΔΕΝΤΡΑ ΦΥΤΡΩΝΟΥΝ ΣΕ ΕΝΑ ΔΑΣΟΣ, ΤΟΣΟ ΠΙΟ ΥΠΕΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ.

Κυριακή,

ΣΧΕΔΟΝ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΠΩΝ ☹️

Όχι, οι καλοκαιρινές διακοπές τελειώνουν. Έξι βδομάδες πέρασαν σαν αστραπή. Σύντομα, η μαμά και ο μπαμπάς θα έρθουν να με πάρουν. Λένε ότι πρέπει να περάσω την τελευταία βδομάδα των διακοπών στο σπίτι για να προετοιμαστώ για το σχολείο. Δεν έχω ιδέα πώς μπορεί κάποιος να προετοιμαστεί για το σχολείο. Ίσως γκρινιάζοντας για μια βδομάδα. Δεν μ' αρέσει καθόλου να πηγαίνω να ψωνίζω βιβλία ούτε καινούργια ρούχα και παπούτσια. Μαζί με τον Σάιμον βρήκαμε στο ίντερνετ ότι και τα ρούχα μπορούν να φτιαχτούν από δέντρα. Αλλά δεν είναι ξύλινα, χεχε, θα ήταν αδύνατο να κουνηθείς αν όντως ήταν. Οι ίνες για την παραγωγή των ρούχων εξάγονται από ξύλο με τη βοήθεια προηγμένης τεχνολογίας. Να, τέτοια ρούχα θα ήθελα να φοράω κι εγώ.

Μου λείπει απίστευτα η γιαγιά Φράνια! Η μαμά κι ο μπαμπάς είναι καλοί, αλλά συνέχεια δουλεύουν και λατρεύουν την πόλη. Εμένα μου αρέσει περισσότερο το δάσος. Και εγώ κι η γιαγιά δεν βιαζόμαστε ποτέ. Φτιάχνουμε ροφήματα από βότανα μαζί, μαγειρεύουμε τηγανίτες και συζητάμε συνέχεια. Επίσης, έχω ένα σωρό κολλητούς εδώ. ΟΚ, και ο Σάιμον με επισκέπτεται καμιά φορά στην πόλη.

Απόψε έχουμε μια μυστική συνάντηση στη σκηνή μας: θέλουμε να οργανώσουμε ένα τέλειο πάρτι για τα γενέθλια της γιαγιάς. Θα γίνει 70 χρονών! Θεέ μου, φαίνεται σαν μια αιωνιότητα. Αλλά ελπίζω να ζήσει πολύ ακόμη.

Δευτέρα, ΕΚΠΛΗΞΗ

Έχουν μείνει μόνο δύο μέρες για τα γενέθλια της γιαγιάς μου! Αλλά έχουμε σχεδόν τελειώσει με τις ετοιμασίες. Ο Καρπούλης, ο Βελανιδάκης και ο Πεύκος με την Ελάτη έφτιαξαν ένα όμορφο πανό που λέει: ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΠΑΠΑ ΦΡΑΝΙΑ, ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΠΑ ΤΑ 70α ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΣΟΥ! Είναι τόσο, μα τόσο τέλειο! Τα γράμματα είναι στα αγαπημένα χρώματα της γιαγιάς, πράσινο και πορτοκαλί. Λέει ότι της αρέσουν τα ίδιο τα ανοιξιάτικα και τα φθινοπωρινά φύλλα, όπως κάθε αρχή και κάθε τέλος.

Ο κύριος και η κυρία Τρυποκάρυδου μαζί με την Κερ και την Άσι έφτιαξαν ένα απίστευτο δώρο: ένα σπίτι για σκαθάρια. Η γιαγιά λατρεύει τα σκαθάρια: τον ελαφοκάνθαρο, το σκάραβαίο της κοπριάς, αλλά και τη Ροσάλια την αλπική, τον μακρόκερο και τον κεράμβυξ της βελανιδιάς. Σε σχετικά κοντινή απόσταση από την καλύβα μας, υπάρχει ένας παλιός, κατεστραμμένος κορμός με ένα σωρό ζουζούνια. Συχνά πηγαίνω εκεί μόνη μου για να τα παρατηρήσω με το μεγεθυντικό φακό.

Θα βάλουμε το σπίτι για τα σκαθάρια, που θα πάρει η γιαγιά για τα γενέθλιά της, στην εξώπορτα ή ακόμη και στο παράθυρο, για να μπορούμε να τα παρατηρούμε συνέχεια. Η γιαγιά αστειεύεται συνέχεια ότι είναι καλύτερο από το να χαζεύεις στην τηλεόραση.

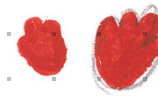

Και αυτός είναι ο ελαφοκάνθαρος, που ζει μόνο λίγες εβδομάδες ως ενήλικο ζώο, ενώ περνά το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του (μέχρι και οχτώ χρόνια) ως προνύμφη.

ΣΠΙΤΙ

Αυτό το καταπληκτικό σπίτι το έφτιαξαν ο κύριος και η κυρία Τρυποκάρυδου μαζί με την Κερ και την Άσι.

Αυτό είναι το αγαπημένο μου σκαθάρι, που ονομάζεται Ροσάλια η αλπική και σε μερικές περιοχές είναι είδος προστατευόμενο, γιατί έχουν μείνει μόνο ελάχιστα από αυτά.

ΡΟΣΑΛΙΑ Η ΑΛΠΙΚΗ -
Rosalia longicorn

ΛΟΥΚΑΝΙΔΑ

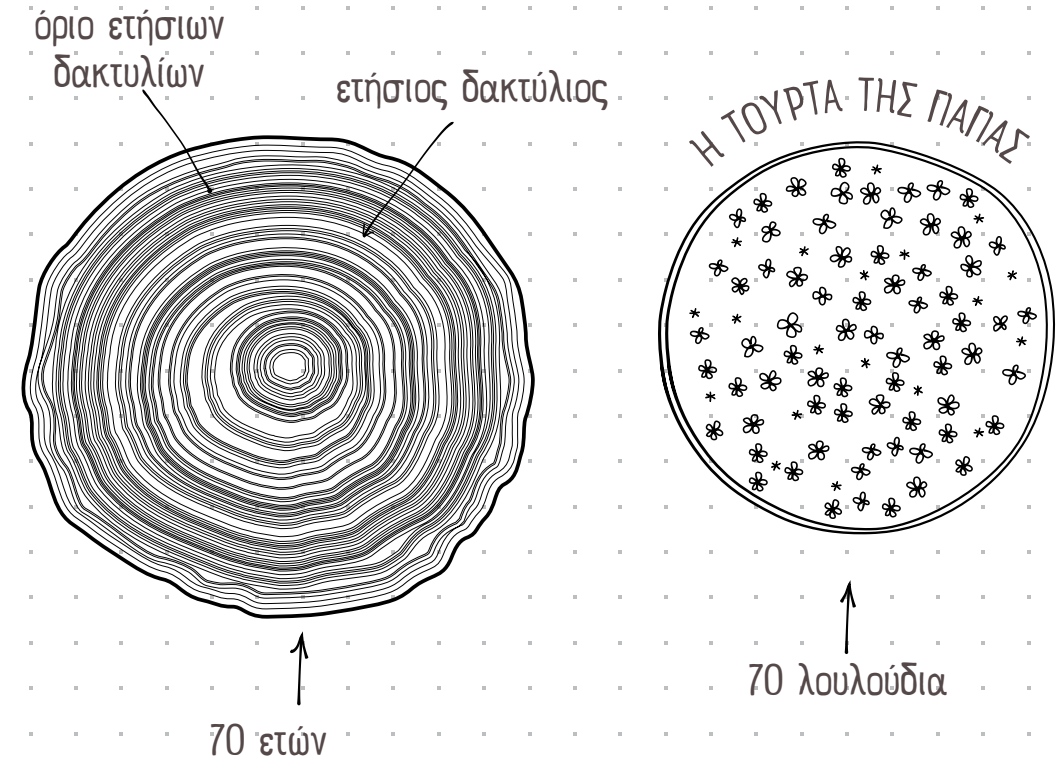
ΠΟΣΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΕΙΣΑΙ;

Ουφ, έχω απίστευτη κούραση. Όμως, αυτή η κούραση είναι ευχάριστη. Το πάρτι είχε μεγάλη επιτυχία! Είχαμε καλεσμένους από την οδό Δρυός, καθώς και τη φίλη της γιαγιάς, τη Μάτα, τον μπαμπά και τη μαμά και την Τινκάρα. Ο Σάιμον ήρθε μόνος του, γιατί ο μπαμπάς και η μαμά του πήγαν στο μαιευτήριο. Η γιαγιά έφτιαξε μια απίστευτα νόστιμη τούρτα και άπλωσε πάνω της εβδομήντα χρωματιστά μπουμπούκια λουλουδιών, ένα για κάθε χρόνο.

Στρώσαμε πολύ όμορφα το τραπέζι μπροστά από την καλύβα: βάλαμε καρέκλες φτιαγμένες από κομμένους κόρμους γύρω από το ξύλινο τραπέζι. Και τότε οι καρέκλες μου θύμισαν ξαφνικά την τούρτα της γιαγιάς! Δεν ήταν στολισμένες με μπουμπούκια λουλουδιών ή κεριά, αλλά μπορούσα παρόλα αυτά να μετρήσω πόσων χρονών ήταν το δέντρο, τότε έπεσε ή τότε κόπηκε. Το δέντρο μας ήταν 120 χρονών! Εντάξει, αυτό δεν είναι και τόσο πολύ για δέντρο.

Ο μπαμπάς μου έμαθε πώς να μετράω τα χρόνια του δέντρου, όταν ήμουν ακόμη πολύ μικρή. Αλλά τότε ήξερα να μετράω μόνο μέχρι το δέκα, έτσι δεν μπορούσα να μετρήσω όλους τους ετήσιους δακτυλίους.

Έτσι μετράμε τα ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΝ ΔΕΝΤΡΩΝ:

Οι ΕΤΗΣΙΟΙ ΔΑΚΤΥΛΙΟΙ αντιπροσωπεύουν την ετήσια ανάπτυξη του ξύλου. Το ΟΡΙΟ ΕΤΗΣΙΩΝ ΔΑΚΤΥΛΙΩΝ είναι το όριο μεταξύ δύο ετήσιων δακτυλίων.

Αν οι ετήσιοι δακτύλιοι είναι φαρδιοί, αυτό σημαίνει ότι το δέντρο πάχυνε πολύ μέσα σε ένα χρόνο και αν είναι στενοί, σημαίνει ότι η ετήσια ανάπτυξη ήταν μικρή. Όταν η μαμά με είδε σήμερα, μου είπε εκπληκτική ότι κι εγώ έχω μεγαλώσει απίστευτα. Φαίνεται ότι η ετήσια ανάπτυξή μου φέτος ήταν μεγάλη. 😊

Η γιαγιά, ωστόσο, αστειεύτηκε ότι η ίδια έχει συρρικνωθεί.

Σάββατο,

ΑΝΤΙΟ

Ο μπαμπάς, η μαμά και η μικρή αδελφή μου έμειναν μαζί μας στο δάσος τρεις μέρες και τώρα επιστρέφουμε όλοι μαζί σπίτι. Νομίζω ότι θα βάλω τα κλάματά. Αλλά θα ξανάρθω να επισκεφτώ τη γιαγιά σύντομα. Θα δω όμως τον Σάιμον, αύριο κιάλας, γιατί η μαμά μου κι εγώ θα πάμε να επισκεφτούμε την οικογένειά του για να δούμε τη μικρή αδελφή του. Τη λένε Κερασιά και γεννήθηκε ακριβώς τη μέρα των γενεθλίων της γιαγιάς. Ο Σάιμον πρότεινε το όνομα αυτό. Η Κερ και η Άσι χάρηκαν πολύ που το όνομα του μωρού μοιάζει με τα δικά τους.

Αυτήν τη φορά ήμουν πολύ λυπημένη γιατί έβλεπα τους φίλους μου, τον Καρπούλη, τον Βελανιδάκη, την Κερ και την Άσι και τον Πεύκο και την Ελάτη, για τελευταία φορά. Αποφάσισαν ότι ήρθε η ώρα να γίνουν δέντρα. Βρήκαν ένα ωραίο ξέφωτο στο δάσος, όπου η Σβέλητη, η σκιουρίνα, θα τους ακουμπήσει απαλά στο έδαφος. Η γιαγιά με αγκάλιασε και μου είπε ότι έτσι θα μεγαλώσουν σιγά-σιγά από παιδιά σε νεαρά δέντρα και μετά από πολλά χρόνια θα γίνουν δυνατά, μεγάλα δέντρα. Πρόσθεσε γλυκά ότι κι εγώ άλλαξα αυτό το καλοκαίρι κι από μικρό κοριτσάκι έγινα νεαρή κυρία.

Αυτό είναι το τελευταίο πράγμα που θα γράψω.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΓΕΜΑΤΟ!

Σε μια βδομάδα θα γράψω πάλι στα σχολικά βιβλία μου.
ΟΚ, παραδέχομαι ότι είμαι μια σταλίτσα ενθουσιασμένη γι' αυτό.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ

Silva
Slovenica

Εκδότης: Εκδοτικός οίκος Silva Slovenica

Έτος έκδοσης: 2017

Αρχισυντάκτης: Δρ. Maja Kraigher

Αρχισυντάκτες: Boris Rantaša, Δρ. Urša Vilhar, Δρ. Peter Železnik

Τεχνικών επεξεργασίας: Laura Žižek Kulovec

Κριτές: Δρ. Jovica Gričar, Δρ. Maarten de Groot,

Δρ. Andreja Kavčič

Κείμενα: Maja Šgrizek, BPCS

Εικονογράφηση και σχεδιασμός βιβλίου:

Slavica Danič, Art Rebel 9

Κινούμενα σχέδια:

Larisa Kotnik, Art Rebel 9

Δημιουργία της εφαρμογής επαυξημένης
πραγματικότητας: Kristjan Hlaj, Art Rebel 9

Παραγωγή: Art Rebel 9 και BPCS

Κυκλοφορία: 450 αντίτυπα

Τιμή: Διατίθεται δωρεάν

1η Έκδοση

CIP – Καταλοζή zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6–93–34
087.5

ŠGRIZEK, Maja

Το ημερολόγιο του δασους / Maja Šgrizek ; [eikonoğrafese] Slavica Danič. –

1. e. – Ljubljana : Silva Slovenica, Institut za Daskón tes Slobenias, 2017

ISBN 978–964–6993–33–3

294074232

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ:

LIFE FOR EUROPEAN FOREST GENETIC MONITORING SYSTEM

Το βιβλίο έγινε δυνατή με την υποστήριξη της LIFE GEN MON (LIFE / ENV / SI / 000.148) έργο συγχρηματοδοτείται από το χρηματοδοτικό μέσο της LIFE ΕΕ για τη στήριξη του περιβάλλοντος, τη διατήρηση της φύσης και του κλίματος έργα δράση, το Υπουργείο της Σλοβενίας Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού και το Ινστιτούτο Δασοκομίας της Σλοβενίας.

REPUBLIC OF SLOVENIA
MINISTRY OF THE ENVIRONMENT
AND SPATIAL PLANNING

